

ומידות ליל שבת

פורה אגני לפניך וכו' ואשר אחת מידת לשבת שמי . האשה הרב בקדוה ור"כ למה לנו לשחות על המדד כפחיד די לשדוח או ככח החסד . והגיב בלשון המדד חולי יעשה פשוט לא יחי' לו בבחינה זו להודות להכרית כרואי לכך מודה לו עתה . וברוכים הם מלאכי סקדוים וסגורים שששים ולעך . קשה וכו' יש מלאך שליט ששם רזוני ית"ש כלל כס ויש

מי כסדר ולשאר כי פסידות כי במשנה במטח כדל מלאך טוב ולחייך ממעשה פכידים רח"ל כדל מלאך שליט טוב וכל מלאך טחון אכר לכדל כפי מעשו רמלל סמלאך שליט טוב פסידים הם שישלם פסיד סקדיים טחון חסד הם ותלחו לא תלל ברעות ופסידים למלאך על סגור לכדל כפי פסיד כסיסן ספקוד על כגל מודם כדן כי אין רשע וחי לכפדים לחדם וזה וברוכים הם מלאכי ר"ל סגורים פלדוקים סקדוים שששים רשעין וכן לכס לשם לשונם כלל לפי מלחון כשלים חסד וכקשחים מלך וכו' :

כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל הדרכה : ויש
צאתה ובואה מעתה ועד עולם :

רבון כל העולמים ארון כל הנשמות
ארון השלום מלך אביר מלך
ברוך מלך גדול מלך הזכר שלום
מלך הדור מלך ותיק מלך זך מלך
חי העולמים מלך טוב ומטיב מלך
יחיד ומיוחד מלך בביר מלך לזבש
רחמים מלך מלכי המלכים מלך נשגב
מלך סומך נופלים מלך עושה מעשה
בראשית מלך פודה ומציל מלך צח
ואדום מלך קדוש מלך רם וגשם מלך
שומע תפלה מלך תמים דרכו : מודה
אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על
כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד
לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך
בני בריתי . וברוכים הם מלאכיה הקדושים
והפדוים שעשים רצונה : ארון השלום מלך
שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקוד אותי ואת
כל בני ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
וג' שלום : מלך עדין על כל צבא מרום יוצרנו יוצר כל
מעשה בראשית אחיה פניה המאירים שתזכה אותי

זמירות ליל שבת

וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי לְמִצְאָתוֹן וְשִׁכְלִי מִזֶּבֶד בְּעֵינַיִךָ וּבְעֵינַי
 כָּל בְּנֵי אָדָם וְחֹזֶה וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ לְעַבְדֻתְךָ
 וְזִכְנוּ לְקַבֵּל שְׂפָתוֹת מִתּוֹךְ רֹחַ שְׁמָתָה וּמִתּוֹךְ עֵשֶׂר
 וּקְבוֹד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עֲזוֹנוֹת וְהִסַּר מִמֶּנִּי וּמִכָּל בְּנֵי
 בֵּיתִי וּמִכָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי חֹזֵי וְכָל
 מִינֵי מְדוּהָ וְכָל מִינֵי דְלוֹת וְעֲנִיּוֹת וְאֶבְיוֹנוֹת וְשִׁמְלוֹת
 וְתַן בָּנוּ יֵצֵר מִזֶּבֶד לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וּבִירְאָה וּבְאֲדָבָה
 וְנִהְיֶה מְכַבְּדִים בְּעֵינַיִךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ הַקְּבוֹד כִּי לָךְ נִאֲוָה כִּי לָךְ יִאֲוָה. אֲנִי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים צִוֶּה לְמַלְאָכֶיךָ מַלְאָכֵי הַשָּׁמַיִת
 מְשֻׁרְתֵי עֲלִיּוֹן שִׁיפְקֻדוֹנֵי בְּרַחֲמִים וַיְבָרְכוּנִי בְּבוֹאִם
 לְבֵיתִי בַּיּוֹם קִדְשֵׁנוּ כִּי הִדְלַקְתִּי נֵרוֹתַי וְהִצַּעְתִּי
 מִשְׁתִּי וְהִחַלְפַתִּי שְׁמֵלוֹתַי לְקְבוֹד יוֹם הַשַּׁבָּת וּבְאֵתִי
 לְבֵיתְךָ לְהַפִּיל הַתְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ שְׁתַּעֲבִיר אֲנִתִּי (וְאֶעֱד
 אֲשֶׁר בָּרָאת בְּשֵׁשֶׁת יָמִים כָּל הַיְצוֹר וְאֲשַׁנֶּה וְאֲשַׁדָּשׁ
 עוֹד לְהַעֲדֵד עַל כּוֹסֵי (פְּתוּךְ) וּבַיּוֹם שְׁמַתִּי כַּאֲשֶׁר
 צִוִּיתֵנִי לְזָכְרוֹ וּלְהִתְעַנֵּב בְּיָתֶר נְשָׁמַתִּי אֲשֶׁר נָתַתְּ כִּי:
 בּוֹ אֲשַׁבּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי לְשִׁרְתְּךָ וּבֵן אֲגִיד גְּדֻלָּתְךָ
 בְּרָנָה. וְשׁוֹיִתִּי יִי לְקַרְאֵתִי שְׁתִּרְחַמְנֵי עוֹד בְּגִלְדוֹתַי
 לְנֵאלֵנִי

(הגה"ה נאדי כל"ל, וא"ו ואפ"ד היא קמולה כמסמס וא"ו המכסכת פת"ד מדבר פסח לעס
 ס"ח קמולת חמיד לחלטס הדגס פדש שכבר הפיד פ"ו בחפלת ערביח כלופרו ויכלו הכמים והארץ
 וכל נכס. ונא"ו וא"ו הואת גם היא קמולה לסעם שכתבאר פי' המדות פעם שנית לומר ויכלו
 פתורת כס"ן חללתו ואל"ף כסנול. וככל המסחלות מלואי נא"ו פתת הוא כי רלוי לחזם מכנך
 סקל כמו ולא ש"ו (שסחול ס' כ"ו) חבל וחסנה מכנך הדגוש פנק שמי וחמורכ הוא. נא"ו
 עוד להפיד על כמי ולת הוא"ו היא פתחה לפי שחינה מהסכת הפתיד לעבר וכפי' עוד הפיד סעם
 פלישת לומר ויכלו הכמים על כמי והוא מכנך הכבד כמו ויחמר הלוא ויכלש (מלכים ס' י"ט)
 חלמ"ד כסנול כמסר הסמיכה למלה זפירס. כזם שסמתי כל"ל ולא בתוך:

זמירות ליל שבת

לְנַאֲלָנִי לְעֶזְרָר לְפִי לְאַהֲבָתְךָ וְאִז אֲשַׁמּוֹר לְפַקְדֶיךָ
 וְתִקֶּיךָ בְּלִי עֶצֶב וְאֶתְפַּלֵּל כְּדַת כְּרֵאֲוִי וּכְנִכּוֹן. מִלְאֲבִי
 הַשְּׁלוֹם בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם בְּרִכּוֹנִי לְשָׁלוֹם וְאֶמְרוּ בְרוּךְ
 לְשִׁלְחֵנִי הָעֶרְוֶה וְצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם
 אָמֵן סָדָה :

פְּרָחִי יְשׁוּשָׁנִים

אשת חיל במל"ח סי' חי סי' ד' ונאצ"כ פל"ד
 נדע שקאי על שרה. הגה המפורשים
 כסמיש שאברה הוא בכל נקרא בשם איה.
 ונאמר נקרא בשם אשה כאשר יתגאר. אשת
 חיל כי ימצא שתכונת
 סמיש תחת פלדה מי
 ימצא חסד כזה קשה
 סמילתו וחק אים תמצא
 פ"ע רחוק הוא יותר
 פמניס כי פניס יסל
 אים לאסוף פ"י שוברי
 פמלס בלב יס אכל אשה
 סיט חסד פיקסת כה
 לב פמלה שהיא בכל
 און לבאי. נסלחורו
 פוב. הוא פ"ד שכתב
 בס"ח סי' תמפ"ד פמשה
 בל"ה אדם שה"י בדרך
 וסדישו לאשת שכלות
 אים ישב לביתו והאשה
 פדשה שסמלה יתא
 לביתה סלכה וסכלה וסמר
 לם פמלה כון שסמלת
 אים לך וקק שתקנה לך
 פמל חיל חסד וקק תן
 לי חסן לי רשות לקסת

פ"ד שלחן ערכתי לו והפס ווי"ט רבא אשה רעס
 הגה לגשה. דרשה צברי ופשהים סומס
 לבקק ספמי החוקים ת"ח לא תפוזב אחס רין
 ותעש כלומר תחזיק כמשחה (כשו ופע אים
 סדקיס) בחפץ שהיא
 למעלה מכלון הגסת
 החוקים שהם למעלה
 מהכלל. כפיה הוא כה
 סלדס. דוהה באגיות.
 מדגל כפי חכמי
 הסודות להמלל את הגויה
 לאי אשה כה תעביר
 הגס"י פלקת את יס
 ה פ"י ופע בל ימ"י ח"י
 הגו"י וס שפה כמכחוס
 בים כמדעיס לאסוף
 כסמיר גוריס כסומר
 העוסר בלב יעיס וחק
 המלח אש נקראיס כפי
 כסילוסיסים שמסוח לל
 הכיזה אור שהאמת
 בשכל המלס שהס כלס
 סכליות. והקס כשד
 לילה וחס שסכח הסומר
 מחזק ומרכין אור
 וסרי השכל ככ"ו אינס

אֲשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק
 מִפְּנִינִים מְכֻרָה: בְּטַח
 בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשִׁלְרֵל לֹא
 יִחָסֵר: גְּמֻלָתָהּ מִזֶּב וְלֹא
 רַע כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ: דְּרִשָּׁה
 צִיָּוֶר וּפְשָׁתִים וְתַעֲשֵׂ
 בְּחַפְזָן כְּפִיָּה: הִיתָה
 כְּאֵגִיזוֹת סוֹחֵר מְמַרְתֵּק
 תִּבְיֵא לְחֶמֶה: וְתִקֶּם בְּעוֹד
 לַיְלָה וְתִתֵּן מִרְרָף לְבֵיתָהּ
 וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זְמָמָה
 שָׂדָה וְתִקְוֶהוּ מִפְּרִי
 כְּפִיָּה נְמֻעָה כָּרָם: תִּגְרָה
 בַּעַז

סאמת על שהיא סרף אל חמרה וסכנ חסן
 הנערות לשם לחתוק עד פ"י כס"ח סי' ש"ס.
 ובמה שורה תמצוב לחרות כמסכלות על הלמי
 שרה כסמר ותקודו המלח כסמ"ח. ספרי
 כפי"י תמלח המפשייס נמעה סרם סמד וע"י
 קרם החוקים כה למלח כסכליות. חגרה בעז
 סתנית

ס סמר חסליל ללמדיס סילמח כו והרמה
 ילדה כן לדיק חס ה"י רק פ"ח אכל יקר
 סמיליחוס שחכסה כן כל ימי חיה. ולא רע הוא
 פ"ד ח"י ול (יכסות פ"ג) ה"ד אשה רעס רבא
 אסר מקססל לי חכא ותכדורא לי גכס סרש"י
 סלל ללכל פשו וסיה סמפרתו וסוסת רש"י ססוס

פוצתה לגדל שדי המלות והמאמץ והרעויותיה
 לשמות המלות בלי פלגות וחאר פשיח המלות
 כביסם קעפי המלות וכריותה כי טוב סודת
 לא תבנה עוד אח כפר ליתן פנה לסיני
 להניחם חף חסם ממבלה
 חר פחלה. ידיה
 שלחה בכשוד ובפיה
 המכו פלך רל נס
 מהמפשים הפנומים שהס
 כמלך כמלה לידה
 כמרון המפשים. כמח
 פרשה לעני. היא
 כמלה פשה מלות כדי
 כיסו למדים מתנה
 חורים למלות כמות חכום
 כרבים חלו כה וזה
 וידיה שלחה לאביון.
 לא חירא כביתה
 משלג ידוע כי פיי מלות
 ומפשים מוכים נפשו
 לטס שנקרא חלקא
 דרכן שהוא תגין כמלה
 כגמול וזה לא תירא
 לביחם משלג של ניכום
 כדכתיב משלג כמלקון לסי
 סבל ביתה לבוש שנים
 כמלה החלקא דרכן.
 סרובים עשמה לח
 נס חומר פשה למלחם
 חלמה מלוח לשכב
 כמלה הגמול שם המלאכים
 שיש להם כנפים וכס
 מלאכי א'ר'ג'מ'ץ הם
 לנחה כי הם מקישים
 אחם כמלה הגמול.
 נדע בשערים בעלה
 פ"ד המזיאר ככ"ד סי"ז
 סי' י"ב עשה כחכיד

בשערים כמלה כמלתה פם זקני מך כי כמלה
 וזכרים כמלה וזכר א"ס מה כמלה יעקב א"ס
 על שמתה את דינה מעש כדליתחם כמד"ד.
 כרין עשמה והמכור כי פ"י מפשי למלחם
 ממס וחגור נחמת
 ט כמפשים כמפשי
 חורים את מתניסם
 למשוד כמירקס עח
 סכיל כמורה וחדר
 סכס כמלת כמ"ס
 כידור מלה פד אליס
 כמלה כמס לטה
 ועי"ז ומחנק לוח
 חרון כדליתחם כמשי"ד
 סכ"ב ר"ס חסר לימת
 החדס כמסקס למי
 סכס פמל כס לוח
 חרון. סיה סתוח
 כחכמה כל כמלות
 נקדחים כמס סחם
 ור"ל מה סכחיל
 החסר להחכב סכמלס
 הוא המס ילך ללמוד
 חורס וסיה כיס
 כממר יסחלל כמרי
 ככית למח סכמס
 נרס לה נ"כ סתורס
 לכבי כיתם למס
 חסד וזה חתרת
 חסד על לשונה.
 חופיה והליכות בידה
 כעיני חביס כל נרס
 כמרי סכיל כממס
 ולחם עצלות סמס
 מל"ח שס כמס חל"ח
 סכס כמלות לל
 חלל. קמ כמס
 סמס כמפשים חלמרות
 סמכיים אחס כמלה כמרי ויכלס
 סמ כממר כממרה זכס לתורס. רבות כמלת
 רבות

בְּעוֹז מְתַנֶּיָה וְהַתְּאִמָּן
 זְרוּעוֹתֶיהָ: מְעַמָּה כִּי מוֹב
 סִתְרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה
 יָרָה: יְדִיהָ שְׁלָחָה בְּפִישׁוֹר
 וּכְפִיהָ תִמְכּוּ פִלְךְ: כְּפָה
 פָּרְשָׁה לְעֵנִי וַיְדִיָה שְׁלָחָה
 לְאֲבִיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ
 מְשַׁלֵּג כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוֹשׁ
 שְׁנַיִם: מְרַבֵּדִים עֲשָׂתָה
 לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים לְבוּשָׁה:
 נֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלְיָהּ
 בְּשִׁבְתָּהּ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ:
 סְרִינָה עֲשָׂתָה וְהַתְּמַכָּר וְהַגּוֹר
 נְתַנָּה לְפָנַי: עוֹז וְהַדָּר
 לְבוּשָׁה וְהַשְׁחַק לְיוֹם
 אַחֲרוֹן: פִּיהָ פְתָחָהּ
 כְּחִבְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל
 לְשׁוֹנָה: צוּפִיהָ הַלִּיכּוֹת
 בֵּיתָהּ וּלְחָם עֲצֵלוֹת לֹא
 תֵאָכֵל: קָמוּ בְנֵיהָ
 וַיֵּאשְׁדוּהָ בְּעֵלְיָהּ וַיִּהְלָלְיָהּ:
 רבות

ס' מצדקת אח חסו כללם ונחלה לרשם הרשם
 נפשו פסיד והחכיד כעשה רשע וזה נדע

רבות בנות עשו חיל ואת עליה על
 בלנה: שקר החן והבל היפי אשה
 יראת יי היא תתהלל: הגו לה מסרי
 ידיה ויהללה בשערים מעשיה:

קשו חיל . כמסדר לפיל
 כפ' ומגור נחנה לכנסני
 ואת עליה על כלנה
 כמפסיס עוזים שהם לא
 פשו רק שיטינו החן
 וכיפני כפיני רחמים
 חבל את אשה יראת

ר' היא תתהלל . ותהלל לשון כוונתו כמו חילקם לבי הלול . וזה הגו לה מסרי ידיה
 ויהללה בשערים מעשיה וכוונתם הלוי בה וכוזה תגדל שכרם :

מלאתי כחונ שכנו חסידים וחנני תמטה ללמוד קודם סעודותיהם מאמר אחד כוזב דבר יס
 ביזמו ונפרע בג' טענות אל שנת וכל אדם חפ"ס שטינו תכין הלשון של הזכר יאמר אותו כל
 בלשון של הזכר מסוגל כמ"ס המתקובלים :

זכור את יום השבת לקדשו: רבי יצחק פתח ואמר פתיב ויברך
 אלהים את יום השביעי וכתוב בפן ששית ימים תלקטוהו
 וביום השביעי שבת לא יהיה בו זכיון דלא משתכח ביה מונוי
 מה פרכתא אשתכח ביה אלא תכי תאנא פל פרכתאן דלעילא
 ותתא ביומא שביעאה תלין ותאנא אפאי לא אשתכח מנא ביומא
 שביעאה משום דהתוא יומא מתפרכתאן מניה פל שתא יומן עילאן
 וכל חד וחד יהיב מוזנא לתתא פל חד ביומוי . מתתוא פרכתא
 דמתפרכתאן ביומא שביעאה . בגין כך מאן דאיהו פדתא
 דמהימנותא בעי לסדרא שתורא ולא תקנא סעודתא בליליא
 דשבתא בגין דיתברך שתוריה פל אינן שתא יומן דהא ביהוה
 זמנא אדפן פרכתא לאתברכא פל שתא יומן דשבתא וברכתא
 לא אשתכח בשתורא ריקניא ועל פן בעי לסדרא שתוריה בליליא
 דשבתא בנהמא ובמונוי: רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא
 גמי . רבי יהודה אמר בעי לאתענא בתאי יומא ולמיכל תלת
 סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבקא ועננא בתאי יומא בעלמא:
 רבי אבא אמר לאודונא באינן יומן דלעילא דמתפרכתאן מתאי
 יומא ותאי יומא מליא רישיה דזעיר אנפין מטלא דנחית מעתיקא
 קדישא סתימא דכלא ואפיל לתקלא דתפוחין קדישין תלת זמני
 ספר עיל שבתא בגין דיתברכין פולחן פתרא ועל דא בעי פר גש
 לאתענא תלת זמני אפין דהא ביהא תליא מהימנותא דלעילא

זמירות ליל שבת

בעתיקא קדישא ובועיר אנפין ובחקלא דתפוחין ובקעי פר נש
 לאתענגא ביה ולמחרי ביה. ומאן דאגרע סעודתא סניחה אתחזי
 פגימותא לעלא ועונשיה דהוא פר נש סני. פגיני פך בעי
 לסדרא פתוריה תלת זמני ספר עיל שבתא ולא ישתכח פתוריה
 ריקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומא דשבתא ובהאי סלא
 אחזי ותלי מהימנותא לעלא. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים
 תלת סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרוז עליה אז תתענג עליי.
 דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרפבתיק
 על פמתי ארץ דא סעודתא הנניא לקבל חקלא דתפוחין קדישין.
 והאכלתיק נחלת יעקב אביה דא היא שלימו דאשתלים בועיר
 אנפין לקבליה בעי לאשלמא סעודתיה ובקעי לאתענגא בכולהו
 סעודתי ולמחרי בכל חד וחד סניחה משום דאיהו מהימנותא
 שלימתא ובגין פך שבתא אתיקר ספר שאר זמנין ותנין משום
 דכלא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמנין ותנין. אמר
 רבי היא בגין פך משום דאשתכח ביה אדפר תלת זמנין
 דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך
 אלהים את יום השביעי. רבי אבא (ניא רב המענא סבא) פד הוה
 יתיב בסעודתא דשבתא הוי חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא
 סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אתרא
 הוה אמר דא היא סעודתא דקדשא בריה הוא וכן בכלהו סעודתי
 והוה חדי בכל חד וחד. פד הוה אשלים סעודתי אמר אשלימו
 סעודתי דמהימנותא. רבי שמעון הוה אמר הכי. אתקינו סעודתא
 דמהימנותא אתקינו סעודתא דמלכא. פד הוה יתיב ביה. הוה
 מכריז עליה. אזתענג על יי והרפבתיק על פמתי ארץ והאכלתיק
 נחלת יעקב אביה. אמר רבי אלעזר לאבותי. אלין סעודתי הן
 מתתקנן. אמר ליה ליליא דשבתא פתיב ביה והרפבתיק על
 פמתי ארץ. ביה בליליא מתברכא מטרוניתא וכלהו חקל
 תפוחין ומתברכא פתוריה דבר נש ונשמתא אתוספת ותתיא
 ליליא תהוה דמטרוניתא הוי ובקעי פר נש למחרי ביהותא
 למיכל סעודתא דמטרוניתא.

זמירות ליל שבת

כ' כח לאברהם פין הקירא נבר מ"ס שררך להכין ג' כדי הדם לב' מלאכים הבאים ללוח
 את הנפש יתירה סוקראת כח ברחל דמלכא וכאשר מלאה הנפש יתירה מקום לחול פליה בשמחה
 פ' כג' מלאכים הג"ל מתחיינים לה פד מוש"ק ללווהה נסת וניחאה בשמךך על הדהם כמולש"ק
 והאט יתירה בשעת הליכה מברכת לבס"ב כשכיל נחת רוח שקבלה. ומי שלא זימן ג' כדי הדם
 ח' כג' מלאכים כג"ל הולכים להם והאט תשאר לבדה. וכמוש"ק כשמכרך על הדהם אותו מלך
 מסקרא דשפאלא השורה על הדהם שתלוה עס האט ומתנערת ממנו והולכת לה לבדה בשבטון
 ומקלה לבס"ב על אלא סרח בשבילה לזמן ג' כדי הדם לחול פלי' ג' מלאכים הנזכרים ללווחם
 כמוש"ק וזה אסער במה שכ' הזה"ק חייוה לר"א בן סרך דהיה עניב ח"ל אחי עניב מר ח"ל
 מסרוניתא בשלובה משמאן מה שבדין :

כ' פריפנ"ן יש ליקח כ' חנויות ולחברם כפי ידיו ואל"כ יתאר זכור ושטר בדבור אחד נאמר :

אתקנו סעודה רמזימנותא שליבתא. דהנה ידוע כמו שבהיות והמון של אדם מאכלים
 ואתיה בגבפי' כך כניכול ניוון למעלה ממשיט עד"ס ישראל מפרנסים לאכיהם
 שבשמים וכול לומר שזה הוא הפי' אחקט סעודתא דמהימנותא שליבתא שפי' מפשינו הסוכים אט
 נודמים שיהי' חרותא דמלכא קרישא. חעיר אנפין ר"ל כשהקכ"ס כניכול כמדת פוט ונגדל
 מסדו משפיל ראשו להאניח
 על התחננים להשפיע
 להם טובה כדליתא
 כזוה"ק. עתיקא קרישא
 כהי' הכללות נקרא
 עתיקא קדישא על שגמל
 מהשיג ועלם ועמק
 מלמנו וכל סעודה
 מסריש לחיוב פולס

אתקינו סעודתא דמהימנותא שליבתא
חרותא דמלכא קדישא: אתקינו
סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא
דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין
ועתיקא קדישא. אתין לסעדא בהדה:

השפעה כליל שבת לחקל תפוחין וכיום שבת דעתיקא קדישא. ולמטה זעיר אנפין.
 פיוס משכס מכאריז"ל ושאל דמרי' עלי' והוא מושפה כדפוס והלגנוהו מונה ומחוקן כראוי. ומזמירן
 של כטוס לפני הקדוש. מתוס חני יצחק לוריא בן שלמה (והשי"ן כפול) בזירוף ומר למבנה של רפתא :

סנחת יעקב פרחי שושנים

אומר. לבון כריתתה וקאילה כמ"ס וכרמתך לא חומר
 ואומר פריזים. ור"ל בשכחת הללו יהיו
 כברתים כל המקדדיגין המפכזים הכרכות למיעל
 בו פתוחן ר"ל שאלו השבחין יהיו מסוררין שיסתמו
 כשפריס למעלה וחזה
 שפריס ישמש דבחקל
 הפוחין פי' זה שפרי
 כשכחה וזה נקראת הקל
 תפוחין כמ"ס ראה ריה כס
 כרים שדה ודרשו רז"ל
 שנתן בו רים פוכ מנו עדין אל שדה תפוחין דאינון חעיל ט פתוחן כפין שנה פה והלמין.

אומר בשבוחין. אכרית הקליפות פי' ככחן
 שאתן שיר ושכח למלך שי וקים כי האדם
 אשר חזה לשבח את המלך ולבא מדריו חין לבא
 כלטט שק וזריך לנקות את מלבושו שיסו נקים
 ומכ"ס לשני מלך מלכי
 המלכים פקדוש כ"ס
 לריך וידוי הרשע פל
 בעבר וכאשר ש
 מדרט הרשע כזה
 כברתים הקליפות וממילא
 נוסין

אומר בשבוחין למיעל גו
פתוחין דבחקל תפוחין
דאינון קדישין :

שנתן בו רים פוכ מנו עדין אל שדה תפוחין דאינון חעיל ט פתוחן כפין שנה פה והלמין.
 קדישין

ישיבא ושאלא ובניהו כלה. רל חף קרישין סי' לוחן ספרים שחז קדשים פלד
 אל האדם שתהקך ככל יום כחז חרע לימין שרי צינה ולא פתחיס מנה נומן לה
 ומאל ככל זה הכל נחוק על ידי לדיק השתא סי' נשת הכנסת שנת בפתורא חרותא
 יסוד שלם שהא צינה כלה, זה בקישושין סי' בלנת פרוך בלחם משה סלח כרוך סול
 אולא, סי' כשכונה ובמגרתא סבתא. סי'

סיקת פרות חולקת ישה וקקס לשן הכחז סהסיס
 את יצרות רגורא על רישין סי' על רחם
 על כל אחד ואחד מישראל כולו' סגרי
 בהגמט שנת ב' מלחיס מלוחן את האדם וסי'
 ומצות את ידעם על רחם ולושרים יחד
 סי' לשנת הסנה ג"כ רגורא על רישין
 סילוחו הכרסת סלל רחם כל אחד ואחד
 מישראל ישיבא ושאלא כי הכנת הוא סגריס
 סרוך סינול ושלס ישיס מהכנסת זכיס ד' סי'.
 ו' סגרי לכי שנת ונקראיס קמי סבתא
 ונקראיס ימיסיס. יום ח'.

**נִזְמִין לָהּ הַשָּׁתָא בְּפִתּוּרָא
 חֲדָתָא וּבְמִנְרָתָא מְבַתָּא
 דְּנִהְרָא עַל רִישֵׁין :**

מחקקת ע"י חרות האדין ומאנין ולבושין-מלכות האדין במלחין דיליס. סגרת

**יְסִינָא וּשְׂמַלְא וּבִינְיָהוּ כְּלָה בְּקִישׁוּשֵׁין
 אֲזִילָא וּמַאנִין וּלְבוּשֵׁין :
 יַחֲבֵק לָהּ בְּעֵלָהּ וּבִיסוּדָא דִּילָהּ דְעֵבִיד
 נִיחָא לָהּ יְהִיא פְתִישׁ פְתִישֵׁין :
 צְנִחִין אַף עֲקָתִין בְּסִלִין וּשְׁבִיתִין בְּרַם
 אֲנַפִּין חֲדָתִין וְרַחֲמִין עִם נַפְשֵׁין :
 חֲדוּ סְגִי יְיָ וְעַל חֲדָא פְתִי נְהוּרָא
 לָהּ יִסְטִי וּבְרַקְאֵן דְּנַפְשֵׁין :
 קְרִיבוּ שׁוֹשְׁבֵינִין עֲבִידוּ תְקוּנִין לְאַפְשָׁא
 זִינִין וְנִגִין עִם רַחֲשֵׁין :**

לסעבר

כ' ג'. נקראיס לחורי שנת ושי"כ נקראיס שמאלים וסנת שנקראות כלה כאלמס זה ובישיב
 כלה בקישושין אולא סי' ידוע שכל קישוסי כלה הוא כ"ד כמסין ויציאה אל האדם סגריס
 רזיל מלמד סקססה סקג"ס לחנה ככ"ד קישושין ויציאה אל האדם כן כל הפתחים סגרת ימים שהס כ"ד
 שחיס כל פח ר' שעות יונק משה אחת אל שנת זה בקישושין אולא ומאנין ולבושין שחז כ"ד פתחים
 ור"ל בקישושין לכל ימי הסטע יחבק לה בעלה הוא סקג"ס נשת שמתיחד עם ישראל בהסנה פוח
 ושי"כ נשה רזון של סנסת ישראל וזה דעביד ניחא לה ושי"כ יהא כתיש כתישין ר"ל כל סספיקיס
 וכל ססקורגין יהיו נכתשין מלכאן סחית למחור צוודין אף עקחתן סי' ידוע שסכב פלדיס סוא שלס
 סתחלת ליל שנת ושי"כ סמ"ח סוא סחוקסא וחס פומיליס סקחסה ושי"כ סחכסלן סמקסרזין סי' סואס
 קס זה ססל ולכך טוחן חף עקדתן סקלת סכחיון ברם אנפין חדותן סי' רק פלחית לפיסיס ססוס
 שנת סחסה טוחת סג"ח ע"י סססה יחירה חס רחם עם ססס סי' ג"כ סחכנה זה רוחן עם נספין חרוי
 סגי ייחי סי' לריך להלך היגון ולחנה פוח סנת וחס סוא ססססה כל ימי הסטע חוי יסנת סנת ססליס
 זה סל חרוי סרריך לסחוח סל חד חרי חחר מכל ימי הסטע וחו נרודא לה יסמי סי' לסססס
 חוסף. חור גדול וסרסה עד כלי די כמ"ס חויל חס חוסף חוספין לו קריבו שושבינן דע סססוי סל
 חחד לסרוס סססנסת סנת וסחסוכ ססוכ קודס סגון רכא מלח סיכוסא וחסד סי' סכקס פליס וסח"ס סקרי
 ססכין וסו קריס ססכנין ססססנין יקרט ססססם לאפשא ויגין סי' לכרסת פייסיס סססיס וסנין

מנחת יעקב ומירות ליל שבת מנחת יעקב מן 31

הם דנים גדולים וקטנים עם רחשין הם שעות
ספרות ופרשתין למעבד נשמתיין ע"י שאלת
פקדון ע"י מלמסה מתרבה פקדונה תלמולה
ז"ל ורם מדסה לתן בקצבם וכטודי לאחר לא
לתן זה תוספת בשמס
יתרם וכבוד שלה ל"כ
זה בתרתיין ובתלתין
היינו ל"כ נתיבות חכמה
ובתלתא שבשין תרגום
כל זמנן שלשה שריגים
וכפן תלתא שבשין והנה
בבאי סוף יין בתאמר
בתפתי יחי' משולג כבוד
תורם נביאים וכתובים
וכבוד שלשה חנות שלא
בתפתי יתקן ועיבורין
שבשין לא ש הקידוש
פלא על היין ויין פולח
שנשים וגם ל"ה תיבות
שטיטלו ול"ה חיות
שקידוש ניםקרי' שנשים
פ"כ נתפטר בששין
פסודין ומלכא דלעילא
סוף פקדוש ב"ה נעש
הידות עם בתשכחות
פסודת חסרת לראש
כמ"ש רז"ל שכתיאל
קטר כתיים להקב"ה
רשימין וסתיםין בגו
כל עלמין סתין של
שנת טרסם ככל השולחות
כי כל שבישו הוא
פקדון יתיר כגון ד'
שפיקות יתל וו' חרות
והשלישי שחא ע"י
תקדש יתיר וו' רקיעים

וכשנשי פרבות שבו מלך מלכי המלכים שוכן.
לו יאמר כי ככל פ' לשון לתן משתנה פס שנת
השני וזה רשימין וסתיםין בגו כל עלמין
בכל פ' לשון וזה ראי' ואת ברם עתיק יומין

הוא הקב"ה שהוא פתיק יתין ולא בשיש
בששין פמניאות דראשן והנה זה כזה כמ"ס
רז"ל שכל הקב"ה חש ומיס וערבן יסוד וכן כל
חרבס היסודות והכל פ"י הקב"ה טכעס והכס
כהן ומלכותו כל משלם

ידא רשא קסיה פכשי
מסייס החסלה ואמר יחי
רען פלפלי פתיק יומין
שחשיה שכינתו על שמו
ישראל דיתענג לשמיה
בסתוקין וחובשין ככל
מיני פפעמים אמר
לדחמא מנרתא וס"י
פ"ד כחזה להחכים ידעס
וכחזה להבשיר ילשין
סיענך פלסן כלסן ומגורה
בדרום והנה אמתו כיום
השנת שהוא המרכז
לכל ימי השסע לריכיס
אט להראות הפעולות
כדי שיתברט כל ימי
השטע ולכן לריכיס חס
לחת מנורה בדרום בכדי
שנתחכם כחורה הרמו
למנורה סחימאה ושלחן
עם נהמא בצפונה
ארשין לג' לפון חתנו
מרימין סותו ככדי
שימאך שער להנסת
ישראל וזהו ארשין תלמסה
למעלה חתנו מרימין
השכמסס השסע בחמרא
גו כסא חמרא יין קידוש
לרין להיות כסוס מלס
כמ"ש רז"ל חרבסם
דברים גאברו כסוס מלס

א סדר לדרומא מנרתא
הסתיםא ושלחן עם
נהמא בצפונה ארשין
ב חמרא גו כסא (כאזן מרים
נהמס מדע ומדחי חסא) ומדאני
אסא לארנס וארנסה
להתקפא חלשין
נעבד

זכו ומדאני אסא ע"ד דליתם בנמרס חנשי
מעשה היו לוקמים ב' אגדות של כדס לארנס
וארנסא כי כן היה מנהגם לרקוד בשמי בדתים
לפני התן וכלה וכו' להתקפא חלשין להתקנת
כל

לג פרחי שושנים ומירות ליל שבת סגות יעקב

כל כי ירחל באמונתם המלווים חכם יבדיל אכן לוקחים הדסים כי הלדיקים נמכרו להדסים וי-
נמלש כח יבדיל בעביר להון בתרין סי' לכל הפולטות נסבד כתרין כי הוא עז רען כבילין
יקדין סי' כשירות ותשנפה ופשו התשנפת בשבעין עשורין כח ליה הינות שניסלו אליה
חינות נקדוש סי' שנפין דעל נבי חמשין סי' שכן פולין על הכרנות נחמברו סין האנות
כברכות בכל סין

שביהן ושביקן וכו'. כי בכל כשירות ותשנפות
סי' לחם נקגלת במקדשים.
נעביר להון פתריין במליין
יקדיין בשבעין עשורין
דעל נבי חמשין:

(יח חלה שכינתא וסי' וחסד שביהן)

ש ביהן ושביקן מסאבין דרחיקין
חבילין דמעיקין וכל זיני חבישין:
ש כינתא התעפור בשית נהמי לקטר
בוזין התקטר וזיני דכנישין:

מסאבין של לחם האנים נכדו להתסיך הכנייה למטה שלח ככרסה שורה על שלח ריקם בוזין
ותקטר סי' ולא כשיהיו ו' להמים או יחי נתקטר כלות וזין סי' במקדש חזינן דכנישין
סי' דנמא כל ענינים של מעלה דכנישין במקדש של מעלה כמחזן כנגד מקדש גל מסה שבייתין
ושביקין מסאבין דרחיקין סי' כי כזס כשנת פש של גיבנס יש לו מטחה וזכו מסאבין דרחיקין
פשו כס'א יחי מנוסליו שרין וקיימן. חבילין דמעיקין סי' מלאכי חבלה המלפזים
לכני חלם וכל זיני חבישין סי' שנכבשו כלש של גיבנס כלם יש להם מנוחה בשנת קודש.

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשה
טלא עקאה מינה למליא רישה דזעיר אנפין ולתפיר
לתקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין פרעוא
זבתדותא דכלא ויתמשה מן קדם עתיקא קדישא
דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא
רעותא ורחמי תנא ותסדא בנהירו עקאה פרעותא
ותדותא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הגלויים אלי
ועל כל בני ישראל עמה ויפרקינא סבל עקתין
בישין דייתין לעלמא וזמין ויתיהב לנא מזונא

ועתה

זמירות ליל שבת

וּפְרַנְסַתָּא טַבְתָּא בְּלִי צָרָה וְעִקְתָּא מְמוּלָּא דְכָר
 מְזוּנָא בֵּיהּ תְּלִיא וְשׁוּבִינָא סְעִינָא בִישָׂא וּמְחַרְבָּא
 דְּמִלְאָךְ הַפּוֹת וּמְדִינָא שְׁל גִּיתָנָם. וַיִּיתִי קָנָא וְלָכֵר
 גַּפְשָׁתְנָא חֲנָא וְהַסְדָּא וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזוּנִי רְוִיחִי וְרַחֲמֵי
 מִן קַרְמִיָּה אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן אָמֵן וְאָמֵן :

כי כפי ת"ס בחידושי למס' פ"ו דף ה' חסד לקדש כל היין שהוא מגולה חס' צמח
 בזה דליכא סכנתא לפי טיין מאמר עמר וננו סא כדכתיב עין לא ראתה :

בכל ע"י ופ"י הן בעשיית איזה מטה והן באכילת מזה ע"י לומר בדיבור שמונה כן
 לט"ס ה' כי בכל דבר ודבר ע"י להיות בו מחשבה דיבור ומעשה כי כל חוקנים בשלשה וכתבו
 ספרים שהמטה א"ר תומר עם הקדמת המחשבה והעין ה"ה כגוף בלא כחה. המחשבה היא
 כח' חמה. הדיבור הוא האול. ע"י היא המעשה. והחם 'המשלש לא במחשבה יתקן. ע"י דבר
 המלך כבוד לשער ה'.

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכיניהה כדחילה ורדשו ריני סוכן ומזוכן
 לקיים מצות עשה לקדש על היין כדכתיב זכור ושכור זכרהו על היין :

לשם יחוד קדשא בריך הוא. הוא המלך בעלמו. כי אינו חסד התנבך מהמלך כשהוא
 כביש כחות התנבך מהמלך כשאינו כביתו. ושכיניהה היא המלכות פ"כ קדש כל אט מחללים
 ביה' היחד של קוב"ה ושכיניה' שהוא אכנה ויראה בישחא שלים כי אין השם וככסא בשלישת פד
 שיהגלה אור העליון להוליא תמסגר אסור שיה' י"ה ויה' באחדות גמור ע"י השם האסור ומעלם
 ורע"ס אט אין יודעין ליחד אכל בישראל יש שידעו ליחד וזה בשם כל ישראל וכן במלכות
 המלכו בריך ומה ואמר ויה' טעם כפ"ס מול והגיוח רש"י ז"ל דהכונה שיה' חסד המלכות
 שמו האכמים שלא טעם ככנאלל שידע לגרף אחרות שכתורה

מחללין אם השג' כדי לרמו שם הי"ה בר"ת והאליל דחייב אדם לזכור תח' יום שכלו
 ככה שגברא בר"ה אומר מיד ויטל האמים להודיע כי זה בשב"ב יה' שמו שלם במילוח ת"ס
 ור"י להסטיק מעט כן אם השג' לויטלו כדי להכיר שאיט פסוק אחד שאין ראשית לפנות תשג'
 פסוקים פסוק אחד. גם ע"י לומר בלחם ויה' ערב וכו' כדי שלא להלך פסוק אחד לאיט דכל
 פסוקא דלא פסקי משה רבינו ע"ה אגן לא פסקין. וע"ז כ' העיון חפלה שדדין לא תקט כלטס נמה
 שחחיל ויה' ערב דיהי הא' ג"כ אמוט פסוק אלא ע"י להתחיל וירא חללים וכו' ואמר בקל רס
 יש השג'. אכל כמ"כ לא עיין כמג"א ס' רש"י פק"ז ונמצית האקל שס' דאפי' פסוק אין לומר
 וע' כשר"ה חפלה נבי ס' י"ד וכשר"ה ח"ס חפלה ס' י' ד"ה חס' דברט סכתב מה ואמר כ"י
 להתחיל חחילת הקול וירא חללים חת כל אשר עשה וכה עוב מחד וכו' לא נסן להתחיל כליל
 ס"ק כזה מעני דרשות מול כב"ר פ"ס ס' י"כ קוב מחד זה מלאך האמת וכשהוא דלא אפסד
 כחותן אשר שרי לפסטיק קרא : (ועוד יש להתחיל על העיון חפלה דמאריך להתחיל וירא חללים
 הא כח"ז אינה החלה מדמליט שהמטריים הקשו על הסוד ויקחו אליך פרה אדומה אין יודק
 ח"ז בתחלה הענין). וכן נראה תש"ס ברכות י"ד כי דשם מקור דכל פסוקא. דח"ל הא"ס שם דלכ"י
 מעריכא ואמרת לא הוי החלה וכן אמרו שם ושג' לא הוי החלה מזה נראה דח"ז לא הוי החלה
 דא"ס הוי החלה אין לנו להצית על כל פסוקא. דכל פסוקא דלא פסקי הוא של'
 ישיט באמוט הסוק אכל החולי מחליקן וחלי מדאמריק שם חס' חדר ואומר לחת לו איט
 סוד ואמר חמת ומסקי חדר ואומר לחת. תשוב דלא פאמריקן חס' מתחיל באמוט הם דבהתחלת

זמירות ליל שבת

לא רי הססקה דנפרי בש"ט הוא אם חזר ואומר אמת דלא יתח אמת אמת תכסי לטעמי
נברא הוא אם לא רי אומר אמת אפי' פ"ח ביום שלא רי' מסיים אמת ספר קדמי' לטעמי בלמט
לך רי הזכרם לסיים בלמט כדי שלא להזסיק בטי' מקסה הו"ם אם חזר ואומר סגל נאמר אמת
אמת תכסי פ"ב בידון דין נא להחיל ביום השני ולנרף בשם הזי"ם.

פרוץ שרשנים

יום הששי ויכילי פ"י כאשר נעמד יום הששי ויכלו בלמט כספת השמים והארץ רפו לנוף וכל צבאם חלו כפגמות וכנירים ולא היו יכולים להתקיים בלא גמפה. ויכל אלהים תלשון וכספה וגם בלמט ביום השביעי כמו סל' גם' ילדו שפר עכסה שפריס בנסה. וסוף מעסה במהשנה חלה לשנה כסה לטורח פלילה כתרנומו היה כאלדס לנסה רי' לרוח ממללא. ויברך אלהים את יום השביעי כי כבנת מקור ואורח פטריה להמשיך ממנה כשמה וחיות לשנת ופי המפסה כי השנת כלב זנסה כאלדס שמשם נתקסס כחיות לכל החברים. חס שאלו חומרים נכל חסד מימי הכנסת ביום יום אמד כשנת כי כל

ויחפג ט' כחורכ לשם כ' אשר חזר כשנת וכסה וגם כמלכות נקדחת שנת ונקדחת סכופי' ככ"ד פ"ס ופי' כהר"ם פ"ד דד"כ פ"ג סכ' חכל לפיין וס' פ"ס. פ"כ מהברים כ' תיבות יום הששי ליכלו כי השנת מסין עוכ"ג שאלו יסמלא בשם כו"ם במלואו כי יום הששי ויכל השמים ר"ת של חרבע חותיות בשם ומלת ויכלו סלה מספר פ"ב ופ"י התקנים אשר יתקנו עם בני ישראל יחי' כ' אחד וכשם של חרבע מתחללל בלידוס פ"ב כמספר ויכלו ועיקר

יְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר :

(כייכלו ים ל"כ תיבות הקדמת זהר ה' ב')

**יוֹם הַשְּׁשִׁי, וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם :
וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה :
וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה :
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ : כִּי
בּו שָׁבַת מְקַד מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :**

מלשון וכספה וגם בלמט ביום השביעי כמו סל' גם' ילדו שפר עכסה שפריס בנסה. וסוף מעסה במהשנה חלה לשנה כסה לטורח פלילה כתרנומו היה כאלדס לנסה רי' לרוח ממללא. ויברך אלהים את יום השביעי כי כבנת מקור ואורח פטריה להמשיך ממנה כשמה וחיות לשנת ופי המפסה כי השנת כלב זנסה כאלדס שמשם נתקסס כחיות לכל החברים. חס שאלו חומרים נכל חסד מימי הכנסת ביום יום אמד כשנת כי כל

מעסה כראשית מקבלים השפע משנת שכל

כה שמשטרין על היין איתא בתגוממא כטי' חלה סקדי המשכן וכן גליח לטור כטי' בידו כס של קדוש או של ככללה אומר הכרי מרגן ואומר הקהל לחיים יחי' הבוש ר"ל דחיתא דלא ככרי' סין חלה לנחם אכלים או להסקית את הממזיג מיתה כטי' חס שפר לאחוד דין למדי נפש לכן אומר כברי מרגן ר"ל איך חסם פוברים בזה הכסם וכן אומרים לחיים וכ"ה בתוס'. כ' במשיה

חשה בשם רבינו ינהק ז"ל זול' למה חומרים סברי על היין לפי שהיין כביא קללה לטולס בימי נס פ"כ חומרים סברי שרע כטי' תביט טיב בדעמו לשמות מדבר בינה

סְבַר מְרִגָן

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :**

מהט קללה ולוחי שלא יזיק לי והן פוגים לו לחיים תחי' לך איתא שתי.

זמירות ליל שבת

(בקידוש ליה מיטת סקדמס זסר ה' ב')

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ וְשָׁבַת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
דַּעְהִילָנוּ זְכוּרֵנוּ לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. הַתְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ
זְכוּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. וְשָׁבַת קִדְּשָׁה בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הַתְּחִלָּתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְרָשׁ הַשָּׁבֶת:**

סגס הכלט סי' ל"ט שאלר בקדוש חסור להסטיק יותר מהילוך כ"ג חמס.

מה שמכסין ספת בשבת וי"ט כמספ קודם קידוש מסיס דחמריגן דמוקדס כמסין מוקדס
לזרכה וכתוב לרן חסכ ושערה ונסן תו' (כנסת מרדכי שבת סי' ת"ט): מליל שבת מלפניס של
כחמחנה זלויס שבת מלפניס של כמליונה וכידע יודע דעת עליון.

מתקנת פורס לחכל שס כפ"ט וכ' מהר"ענ"ן ודבר ברור כזס שהסחנה של ליל שבת כן
פסדס בלזלמי מניכס פ"ד ה"ל ונרס"י נדדיס ל"ח ח' ד"ה מלחכלי שס וכמסי מניכס נדדיס פ"ז
פ"ו ועי' במג"ל סי' קפ"ג ובמכ"ל סי' ר"ט.

כנות יעקב

למבצע על רפרא. ספ"י דליתס פלונחל כגמרוח
שיעור סיכס פת לכרך המוניל הד חמר
ככויס וסד חמר כככילס שהול שיפורו שני זימיס
ולל ספסיק כככתל ולכן חמר דפניד חמר פניד
וסמר פניד. ולכן חמר
למכנס של דפתל הן
כזיתל חקן בביעורל
חרין יודין נקבא רלס
לס לפרס כמלי עליע
דשנחיס חלי כפ' סוהח
לח יוד וכתבו כמקנליס
שככוכס כז"ד הלך
ספסס כז כספס וססוה
פ"י לח ח"ד שלך לכ
מלן חמר כזית סכר
פערמו ליו"ד פסוסה ומלן
דחמר ככילס סכר ח"ד
כמלוחה שהול כגי' כ"ט
פסוסה ולכך סכר ככילס
פסול שיפור כ' זימיס
לכך חמר חרין יודין
נקבא כתיכין ופרישין
ר"ג דנקסין כפ' יודין הד פסוס כזס יו"ד פסוסה

(קודם ככילת ידיס יחמר חרוויס חל מהחרינו"ל):
**לְמַבְצֵעַ עַל רִפְתָּא. כְּזִיתָא
וּבְבִיעוּתָא. חֲרִין יוּדִין
נְקָבָא. סְתִימְכִין וּפְרִישִׁין:
מִשְׁחָ זִיתָא דְכִיָּא. דְּסִתְהִין רַחֲמָא.
וְנִגְדִין נִהְלִיָּא. בְּנִיחָ בְּדַחֲלִישִׁין:
הֲקָא נִימָא רִזִין. וְסִילִין דִּנְגִיזִין.
דְּלִיתְהוֹן סְתִימְכִין. פְּמוּרִין
וּכְבוּשִׁין:
אַתְעֵטְרַת כְּלָה. בְּרִזִין דְּלַעִילָא.
בְּגוֹ הָאֵי הִירְוָקָא. דְּעִירִין
קְדִישִׁין:**

בלזישין כנחלמלכ כחוק הלחס החיות כעס

יחד חפיד כמו וית אשר נדוך ת"ס אתעשרית ככל ברוך דלעילא פי' שגריך רק להגד בהחיות פירין קדישין הם כמלאכים.

שמעתי פעם כתיב על אכילת דגים בשבת כשג הגאון הקדוש מקאוניץ הלל"ה נאמר בתורה ברכה לדגים (בראשית ה' כ"ג) ויברך אותם אלהים וכו' ורדו בדגת הים וגאמר ברכה לשבת (שם כ' ג') ויברך אלהים את יום השביעי פ"כ בכתובים יחד מחברכים אט בברכה כמשולשת הכתובה בתורה.

יוסף האדם לכבוד ה' מאז ומעולם לומר ומירות על השלח בנגון שיש בו נפיעה ח"ל כשה"ק טרשת פקב דף רב"ט פ"ב וכשנת כל מלח וכו' ונריכין לאתפרא שירה וחדא לעתודא פס"ה. ובר זה מיוסד מן חזו שני ובלאה פס"ה ח"כ דכייט ג' חלקים כל סרו וחזו ראשי פינטיכס מבודרים פס"ה ח"כ והאלק הרביעי הם פסוק אחד למעט הסרו הראשון הפסוק למר גס חס המעבר שמו ומפני פסחטו סתם בראש גיחה אל ג' חלקי הסרו שהם מקדש. 'אמר. ברכה ר"ת פשה ולפאר למר שיד הוא משה אשר סיבר הזמר שאמר זה ר"ל פנוטה ושמתה כלפא פריה בלוחו כזמר סתם שמו בראש כחזוהת הראשונה ומלא כמחזר ויפדי.

פירחי יושונים

מטה יהודה

כל מקדש בנה ידוע מזהר פ' תולדות דהנדיק נקרא כל ונקרא יבד שהוה שביעי. וז"ש באגור כל כייטו הלדיק שנקרא כל מקדש היסוד והוא פיעה קדמיה פ"י שלמס את הדסר שנקרא

כל מקדש שביעי וכו' הוא דקאמר כאל לטן כל מקדש שביעי וכו' כל שופר שבת ל"ה (ישעי' ג"ו) וכו' הפסוק דכונחו סוף נגד וכו' והסוד ומקדש שביעי פס"ה (בראשית כ' ג') וכו' נגד וכו' כמ"ס רז"ל (פסחים ק"י ח')

ג"כ שביעי (כדליתא במ' יצירה ששה שפדים נפס) כי ברית הלשן פסוק נגד ברית המסור וזה כחלו לו. שברו הרבה מאוד וכו' וקפס חס איט טחן לו רק לפי פעלו פה יתן ומס יוסף שברו חלל אמרו רז"ל (כתובות נ"ב ב')

כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעֵי כְּרֵאֵי לָו. כָּל שׁוֹמֵר שִׁבְתָּהּ בְּדַת מַחְלָלוֹ. שְׁכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פִּעְלוֹ. אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל הַגִּישׁ אֶת־בְּיָדָיו הַמַּחְבִּים לַבַּיִת

לדה הכוב שאני (ועי' ר"מ ב' יסוכ"ס. נביעה) כמלא דכבדה הכוב ששה חיה מלוח חין לו שבר פעשיה המלוח כי חטם הוא לששה לפיני בני אדם כרוחיים כספין שיקרו חת נכס לפסוח כמיהו. (פמ"ס נכס"ס פ"ט חכס לב יקס מלוח) וזה שברו הרבה מאוד. על פי פעלו כי כשפולח מזכה רבים וכמ"ס כרמכ"ס בהקדמתו לזרעים פ"ב שיש לריך ללחם במלחמה בשבת לא יאמר הנה

(ישעי' נ"ז) מן חללו כמו ולמסוך גם לכי סותך מספוח לי: שברו הרבה מאוד לפי פעלו שברו הוא רב מלד לפי פולחו שפלת ברנה סוף סס כמו שברך ברנה מלד (בראשית פ"ז ט') האמור בארבים ואיט פקד כמו ברנה ארכס אח זרעך (שם פ"ז י'). איש על מחנהו ואיש דגלו לטן פסוק סוף (כמדבר ט' ג"ב). אהביו ח'

אקחי וכתמי בימים חין לחלל שבת (ועי' פ"ז ט"ז סי' שכ"ח סק"כ) וזה איש על בתוכו איש על דגלו כי חלק היושב על הכלים וחלק סולח לפלחמה בשופ דוכל פשה הפטו סוף סוף גל"ך כפי כיונה פשה המנוה כמ"ס לפיל חלל וכרוכים הם מלאכין. אהביו ה' הבהכיס.

בגללו. כמ"ס גזרי כמו מן חללו והמ"ס ל"ל כחירק ופולס כעטר שס"ס שאמריה סוף סוף קנדי

ספד יהודה זמירות ליל שבת פרחי שושנים י"ז 37

ה' המכבים לבנין אריאל. המנסיס לבנין
 כיבמ"ק כנגד אריאל פש"ס (ישפ"י כ"ס) לפי
 שהכל ער מאחרי ורחב מלפניו ודומה לארי לכך
 נקרא אריאל כדלית: במס' מדות סוף"ד. במקבלי
 מתן נחליאל היום
 כחזה דכתיב נב
 ומתנה נחליאל (במדבר
 כ"ט, ותפוזבין ל"ד).
 שאו ידיכם קדש
 (תהלים קל"ד) ואמרו.
 פנחו פנו אפוח
 לאלהים. ברוך ה' אשר
 נתן כנחה לעמו
 ישראל (מלכים א' ח').
 חרשי ה' זרע אברהם
 אהבו. מי הם, ומשיב.
 הבאורים לצאת
 ומסדרים לבא. ר"ל
 מאתרים יליאת השנת
 ומתהרים בילת. ולערוב
 ערובו. ר"ל שמקיימים

לבנין אריאל. ביום
 השבת. שישו ושמחו
 במקבלי מתן נחליאל.
 גם שאו ידיכם קדש
 ואמרו לאר. ברוך יי אשר
 נתן מנוחה לעמו ישראל:
 חרשי יי זרע אברהם
 אהבו. המאחרים לצאת
 מן השבת ומתהרים לבא.
 שמתים לשמרו ולערוב
 ערובו

אותיות חכמים כי הם המכבים לבנין אריאל
 לפי שבנין ביהמ"ק א"ל כ"ו שלא יב' לישראל
 מנוחה מן החיובים כמ"ס ועברתם את כדון
 ונו' והי' המקום אשר יבחר ונו' ור"ל אלו האזכרים
 את ה' יחזו תלוס
 לאמור מי יאכילם בצד
 מפתורא דדהבא שחטט
 ומכונן בית אלהים ויהי
 נשפה שם ביתוד כהקפסס
 אלימה שהוא חפצנו גדל
 עליהם. אמר כמחוד
 ביום השבת שיש
 ושסחו כי בשנת יש
 עלי' לכל הסולמות
 כאלו קבלתם פתח כותן
 נחליאל היא החברה
 כדליתא בסנהד' ששקולס
 שנת נגד כל הסולמות
 שנתורה. גם שיש
 ידיכם קדש כי היום
 צריך לאכללל שפאלס
 קדש בלתי לה' לבדו.
 המאחרים לצאת מן השבת. לכאורה כללוק
 איש מוכן דהו"ל להקדים את המתהרים ולאתר
 ז"ל קיים אברהם חביבו כל העורס ח"ך
 נכרי ששנת סייב פיתס
 מ"ת נאמר מערב עד ערב תשבו שנתכם
 ויעשה פללכה במו"ס מולל דלל דסס
 חס ואלל וקודס מ"ת היו ישרל שמרים את השנת חס ולילה ווס המאחרים לללס
 חס ואלל וקודס מ"ת היו ישרל שמרים את השנת חס ולילה ווס המאחרים לללס
 חס ואלל וקודס מ"ת היו ישרל שמרים את השנת חס ולילה ווס המאחרים לללס

מלת ערוב והא דמזכיר מלת פירוב יתור משאר
 מלת. אמר דהשפס לפי שאמר זרע אברהם אהבו
 ומליט
 את המאחרים ונראה דהנה הקשו המפורשים על אמרם ז"ל קיים אברהם חביבו כל העורס ח"ך
 אמר את השנת ודסה ללל דיום ולילה לא ישנוח, ח"י' (כסנהדרין נ"ח ב') נכרי ששנת סייב פיתס
 חזירל דקודס מ"ת ה' כלילה כולך אמר היום ואתר מ"ת נאמר מערב עד ערב תשבו שנתכם
 ואלרסס שסר את השנת כלאתר מ"ת שהיום כולך אמר כלילה ועשה פללכה במו"ס מולל דלל דסס
 סל ללל דיום ולילה וקודס מ"ת היו ישרל שמרים את השנת חס ולילה ווס המאחרים לללס
 מן השנת אל לילה כמסך אמר היום ואתר שקבלו את התורה סיו מתהרים לבא לקבלת שנת כמ"ס
 מערב עד ערב השנו שנתכם וסו שמחים לשמרו ולערוב ערובו. ח"נ יתבגר עפ"י דמייסל
 ח"ך

בימינא להיות שניהם קדש בלתי לה' לבדו.
 המאחרים לצאת מן השבת. לכאורה כללוק
 איש מוכן דהו"ל להקדים את המתהרים ולאתר
 ז"ל קיים אברהם חביבו כל העורס ח"ך
 נכרי ששנת סייב פיתס
 מ"ת נאמר מערב עד ערב תשבו שנתכם
 ויעשה פללכה במו"ס מולל דלל דסס
 חס ואלל וקודס מ"ת היו ישרל שמרים את השנת חס ולילה ווס המאחרים לללס
 מן השנת אל לילה כמסך אמר היום ואתר שקבלו את התורה סיו מתהרים לבא לקבלת שנת כמ"ס
 מערב עד ערב השנו שנתכם וסו שמחים לשמרו ולערוב ערובו. ח"נ יתבגר עפ"י דמייסל
 ח"ך

דבה"ה

בנין ואינה פקולת דנש לן נקודס בלתי כידוע. לבנין אריאל. כנ"ל ולא בנין אריאל
 כי בנין אריאל משמע כשהם בנין אריאל משמים וכשאינם בנין אינם מתמים ח"י אמנם לבנין
 אריאל משמע שהם מתים ממיד ומלפני לבנין אריאל ולא חשיבני שגם לבנין יש במשמעות שהם
 מסכי' ומלפני' אל בנין אריאל שחטטו יאשה פמט ומפלטו וכאלו יש בו מתס ס"י וס איט שהי
 אמר הובני ה' וכדומה לזס דדשו ר"ל את פקדשי תירלו ח"י ה' וכו' יטל ממקדס חתה מחירל מ"ל
 פ"י ה' וכו'. המאחרים לצאת השבת כנ"ל ולא מן השנת ועי' בסודוסי. ושמחים לשמרו
 כנ"ל ולא שמחים לשמרו כי ר"ח ראשונת פככל ג' הלך הארוז ומחוז לריכות להיות מסודרות פש"י
 פ"י טבס כהסס לפיל. ולערוב ערובו פשי"ן ולערוב כפתם והר"ס בלתי כי סל פקד פכנין
 סל

שבת יחידה זמירות ליל שבת פרז שישיני כ 39

שמישי לשי שבי' לריך כחולת חלק מרח זה
 למיטה כחולת עם חות חיי' לעי סוד הא"ב
 ששגה זמר זה. פדורים ירשנה ויקרשנה. למגות
 שבת במלמד הקב"ה אשר עשה הכל והוא כמו
 סוד לחולת הארץ
 כאלו חמר במלמד
 אשר כל עשה רק כל
 אשר עשה הוא לשון
 הכבוד (בראשית ח') וירח
 אלהים את כל אשר עשה
 ומלמד לומר כי ירשנה
 קלי של חתונה לשון
 ס' חנה נה לנו עשה
 פדשה לשון ירשנה
 ויקרשנה במלמד והוא
 לשון חכול עשה כה
 מלמד קלי על השבת
 ומיין לשון נקבה ויכל
 אלהים ביום השביעי
 או (בראשית כ') יום
 קדוש והוא השבת כדכתיב

**יִרְשׁוּהָ וַיְקַדְּשׁוּהָ בְּמִלְאָמֶר
 כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם
 קָדוֹשׁ הוּא מְבֹרָא וְעַד
 צִאתוֹ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב
 יִבְרָחוּהוּ בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ
 וְדָתוֹ. לְנוֹחַ בּוֹ וְלִשְׁמוֹחַ
 בְּתַעֲנוּג אָבוֹל וְשָׂתוֹ. כָּל
 עַדֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:**

משוק

יום ו' והמלכים יום א' ושם חוקה לא ישכחו
 ביום השבת מפני שהם הפיר עלת נים ע"כ
 הכימו שכתוב השולט ביום השבת מורה לחנה
 ולמלכות וכן יסוד בחסלה ולא נחשו לגוי הארצות
 ומתחילה היו כל השמים
 יחד עובדים את השבת
 לשמחה ולשם ישראל
 שהם עוברים ידועים
 לחיים כה ויקדשו
 לפי שהקב"ה טה לקדש
 השבת וזו במלמד כל
 אשר עשה דבראשית
 כמו מלמד הוא ששם
 מלמד בראשון כולל
 כל המלכים שבהם
 נבראו כל מפעם
 בראשית כדעת ר' חמי'
 ככ"ד פי"ב ע"פ חלם
 הלוח השמים וכו' (ואת
 פני כל השמים את
 מלוח) כי זה ביום יום

קדוש והוא מבראו ועד צאתו ע"כ אין לו
 לכבוד שום כה לברע. כל זרע יעקב שרי"ח כן
 שטות קדש השם בשם שקדש את יום השבת
 זה פדורים ירשנה ויקרשנה במלמד כל
 אשר עשה. כל זרע יעקב יברוחו ברבר
 המלך ודעו וכו' כי כנה ידוע דברי יעקב קמן
 פבש' ישראל והכונה כדברי שמואל שזה שמכונה
 בשם יעקב מתענג בשבת ככלילה וסתי' כדבר המלך
 והכונה בשם ישראל מתענג מקדושת הרוחניות
 שנמלכל והוא חות של שבת וזה כל עדת ישראל
 יעשו

ויבך אלהים את יום השביעי וכו' יברוחו לשבת
 גפלוטי כמו ברבר המלך ודעו הוא לשון
 במקרה (למטר ד') חמט דבר המלך הכה קלי
 על ממ"ה סקב"ה ודעו. לנוח בו ולשמוח
 בתענוג אכול ושתה ע"ד מל"ד פ' סקב חמר
 כקדוש כ"ה את מקדש השבת כמלכל וכמחמה
 וכו' ואי מתן לך שגר מנין וקדשת לשבת עלע
 וכו' כל עדת ישראל יעשו אדוע (ששת י"ב)
 ואז דמכנה כל מרוז הוה השבת כל' זכר ונפרז
 שלפי זה וכמה מקדושת ביום לשבת כלשון נקבה
 בלמד שברוח הוה קלי על היום כמו שהחיל
 ספרו יום קדוש הוא וכו' ויום הוא לשון
 קלי על היום וככ"ה שיכנה כל"ג קלי על השבת עלתו כי שבת לשון נקבה (ועי' במס' יומא פ"ט
 כ')

הגה"ה

יבאר ועי' בפירושי. פדורים ירשנה ויקרשנה י"ד ירשנה נקמן. חל"ו ויקדשה כו"ל כי הוא
 לשון פבר ועי' בפי' במלמד כל אשר עשה. ונס ים לגרום כמלמד כל אשר עשה ככ"ד והיודע
 יבאר. מבראו ועד צאתו מ"ס מבראו כדתי"ק והבי"ט כדג ור"ל שפת כילתו לכל מילוי הפ"ט
 כפי"ח והבי"ט רסה פי' סוף היום כמו חתונה שמש עד מילוי (הסלים ק"ג) ששם לשון מקדושת
 כהפם וכו' עשות ועי' לקמן בזמר משחה ושמחה. כל זרע יעקב יברוחו כג"ל והוא לשון שיי
 חמט

יעצו אחרי כ"ח האות של שבת. משוך הסוך
ליודעך וכו' לה"כ (בראשית י"ח כ"ח) והם לא
חדשה. פירו זה הוא קשה הכנה ואסור פ"ט מאל
לחמד פנמי המדינה שמשא נגד המלך ולקטו אותו

למשפט ומרט עליו
היושבים כמאות למשפט
פונש כפי מקלחו הכל המלך
חמן מסד השיב להיושבים
כמאות למשפט שפיקר
כשנש הוא למרוס על
משפח הרעים ועונש
כוח ככרתי וכהכרת אינה
חרטה נמורה פ"כ יען
סמלך לגדל ולרומם את
כאיש כמרי עד אשר יבא
ככלל אכזים היושבים
רשעונה במלכות ויראה
בסוד וגדולת המלך וכאשר
יראה כנ"ל אזי יתן אל

לבו לשוב וכן משפט ויהי כאשר ראה כחוסא
את גמולי המלכות ואת אנשיו שהם אנשי
פדע ובינה כי יחולו בעת ראות סני מלכס נחון
אל לבו אשר עשה נגד המלך הסוב והמטיב
והרס חרפה גדולה וזה משוך הסוך ליודעך
(ר"ל אל המחויבים עונש) מפני שאתה אל (ספד)
קבא (שחשבו חקנה שכחשח ישוב מעלמו) ידוע
שנכל דין יש חסד וזה שאנו מנקשים משוך חסוך
(פוחך סדין) ליודעך המכירים ויודעים אותך

כ' כרש"י ד"ס חכמה שנתכם) משוך חסוך
ליודעך (תכלים ל"ו) אל קבא וטקס ל"ס
(נחש ח' כ') לשון תכלב ויהי כאלו הסוך אל
קבא וטקס (ע"י ע"ו ד' א"י ע"פ טקס ונפל סמס
וכ"ד פמ"ס סי' סי'

**משוך חסוך תסדך ליודעך
אל קבא וטקס. נומרי
ליום השביעי זכור ושומר
להקם. שמחתם בבנין שלם
באור פניך תבהיקם.
ירון מדין ביתך ונחל
עדניך תשקם: עזור
לשובתים בשביעי**

בחריש

רי"א ס"ד קבא טובא
לכל הקב"ה טובא את
הקבא שאלמר אל קבא
וטקס ה' ור"ל שהקב"ה
כוח חרון על הקב"ה
א"י משוך סמך לוחם
כודעים לחתך ויודעך לשון
קדנה כמו ולנעמי מרש
(רות כ') נאשה שאתם
אל קבא והוא פ"ד שאלמר
ז"ל נברות ככל פרת
העבור י"י' נדיהם לסוף.
נופרי יום השביעי

וכו' קבא על מ"ג משוך
חסוך ליודעך ומי הם יודעך אותם האמרים
יום השביעי. זכור והסוד כ"י להקם לקיים.
שמחתם בבנין שלם ל"ה (בראשית י"ד י"ט)
כוח בנין יחזלים פש"ס ויהי כשלא סבו
(תכלים פ"ו) תבהיקם לשון אור מנהיק
מטנה נגדו (סס י"ח) חרנוס יוסף פזיו יקרי'
מכדיקן שמי שמיא. ירון מדין ביתך ונחל
(סס ל"ז פ"י) עזור לשובתים בשביעי בחריש

תקליר

בכתך כגדול שקרא אל ומאור קבא וטקס אל כנלוח מכירים אותך שידעשט על כחזות אנפא
שמו והוא פ"ד שאלמר כב"ד פ"ט ס' ו"ע תכלים ל"ד א"י הקב"ה טובא את הקבא שאלמר
אל קבא וטקס נומרי ליום השביעי סט י"י יסוד השלם זכור ושומר להקם כי ידוע שומר
רופו לדברא והסוד לגוקנא ור"ל שיהי' הסוד כגליפות סכל שיסט כזכירה לוטור שהסם סנד
פיחו ישט בשפירס וכל שאיש בשפירס לשמוד מפ סלמד אינו כזכירה וזה שמתס כבנין שלם שיהי
סלפיש כלי גוס סידור ואלו באור פניך תבהיקם חכביק סליכס וזו אור סנך סמליריס חכ ירון
כדישן בירך ונחל עדניך חשקם שיהו שניפיש מקדושה שמו פ"ד שלמן חרלם כחייך. עזור
לשובתים בשביעי וכמה הם טובתים מפרש כסיסן בחריש כלומר כשתיקס מלאן ואל סחורס

ימרי

דגה"ח

לפנים יבדחה כוח לשון פחד ומשפט לפחד ולא ענה ס"ו. נופרי יום השביעי כנ"ל ולא ליום
השביעי כמו שומרי שבת ולא שומרי לשבת. שמחתם בבנין שלם ס"ן שאל אל שמתס כמקיס
חמ"ך ל"י סוד סא"כ באור סניך הבודקם כנ"ל ולא כאלו סניך כי כוח דבר טסוף על סס סלמר

סמס

מטה יהודה זמירות ליל שבת טרוי שישינס כא 41

ובקציר לעלמים כאלו הוא הסך שזור לעלמים
לשון הזכירה בשניו בתרים ובקציר והליג
לעלמים ככוף שיבי' המרוח שזה. ואסער לומר
שור דלעלמים קאי על לשכחים בשניו ר"ל
לחום שוכחים לעולם
כיום שניו בתרים
ובקציר. פוסעים בו
פסיעה קמנה כמ"ס
חול (שנת ק"ג ב')

בְּתַרְיֵשׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים .
פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קַמְנָה
סוֹעְרִים בּוֹ לְבָרֵךְ שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים . צְדָקְתָם תִּצְהֶיר
כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים .

קִרְבֵּינוּ לְעִבּוּדְתְךָ בְּטוֹב וּבְנְעִימִים .
רַחֵם עָלֵינוּ בְּרוּכְ רַחֲמִים . שְׁמֵרְנוּ מִיַּדִּי
כָּל הַתְּקָמִים . תְּשַׁמְּתֵנוּ בְּבְנוֹי כְּמוֹ רְמִים .
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבַת תְּמִים . יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים :

זמר זה עם מסקל פשוט ומהם שמו בג' ראשי פרוות סרלצנות "טוטס
"שני שש" וכל סרו נסלק לר' סלקים ונסחיס ודע שסר זה נעשה על
ססקל כסער רוכ ספיוחם נעשו על ססקל *).

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לַיהוּדִים . יוֹם שְׁפָתַיִן

פכיס סלדס מסוף סולס ועד טשו וסול בי' משפס כל סכסס ימי כרלסית . ככה תמיס (שסול ס' י"ד)
וסכסס תן לנו טרל תמיס . חשועת עורלמיס (יכעי' מ"ס).

מבדזה ושכססה ארד ליהודים פס"ס (ספסר ס' פ"ו) אור סול פסל על כרבות ססונה כסער ס' סר"ק על
ליהודים כססס ארדס כס' ערלס כסרד אור וסל סול טווי ככנין סקל מסס פיין וס"ס וסול לסן סססס

מססס
הגה"ה
השירה לעשות לוח מסקל

רע ססססל סול ססססס ככיס סלוד סכס כסרו
כל ססססס ססס ללסר סססס סססס
לל וס כלכד ולל ססססס סס ססססס ססס
כססס כססד מסלקי ססרו ללסר כלו כססר
סלקי ססרו ועל סרדכ נעסס ססססל סססד סססד סססס
סססד נקרס סו"ס נע ר"ל סו"ס כססס כססס
סס סססס ססס כסו מלכ סססד יקרו לססס
ססס סססד סו"ס נע סססס סססס סססס סססס
ונקד סססס סעל סס"ס סססס סו"ס סו ר"ל סססס

סססס ככנין סלס . בוריש ובקציר לעלמים
כנ"ל . וססססס בו כנ"ל כ סול דכר ססס סל
סלסס ססס ססס כנ"ל ולל סססס ססס ככ
כסס ססס סול ססוק (ססול ס' י"ד) :
וסססס . סו"ס סססס וס"ס וסססס סס כעל ססס
ססס סו"ס סס ככ דרד כעלי ססססל
לססס לסססס סו"ס נע ססס סו"ס סס וסו יססו
סו ססס כין ססס סססס ככ סססס-וסססס וע"ס
פ"סס כסס סול סו"ס סס . וס"ס ליהודים סססס
סססס

שומרינו וזכרנו המה מעירים ט' הסנה ע"ד
 שומרו חול כל המקדש וכו' ולומר
 ויטלו בליל נפשה שוחף להקב"ה כמעשה בראשית
 וקנה לך יסוד שיחתך אדם בדבר שכבר נפשה
 פלגתו ונמה יעשה
 שיחף למנס ב' הכמי
 בלמת כי השבת הוא
 במקום השלם כל שאת
 ימים שלמחיו כמ"ס כי
 כדברות כי שאת ימים
 פשה ה' בשבת כבריאה
 לא נרץ ה' כח בשלם
 אלת לשמור שאת ימים
 וכיום השבת הוא ה'
 ותשפיע היות לשלם

יום מהקדים . שומרינו
וזכרנו המה מעירים . פי
לששה כל ברואים
ועומדים : שמי שמים
ארץ וימים . כל צבא
פרום גבוהים ורמים . תבין

מטפה ושמה האור ליכודים קום שבתן ט' כיום
 מהמדים הוא יום השבת שנקרא סמדת ימים שומרינו
 אחת המקיימים שמת אח יום השבת ושכריו חוחם
 המקיימים זכור את יום השבת והזכיר תיבה שומרינו
 קודם שפריו אפ"ס שומר
 הוא שוקדם בתורה לסי
 שמירה שבת חלה פיר
 כגויסת שבת חסד
 הוא על סוף ר"ל ע"י
 קדוש אלה ים ל שבת
 כל בליל הוא זסקדים
 בומר דלפיל כל מקדש
 ט' אפ"ס דמקדש כייס
 זכור כאשר כתבו למיל
 אפ"ס דכייס קעמ"ס

לפי פרמם המספר למחוס שמו כבלות מקדש .
 שומר . כרנס . ר"ח פשה (ועי"ל ככנאות) לא תה
 להקדים אומר למקדש ר"ל לזכריו נאמר מ"ס
 שומרו שבת הרבה מאד אן חילוק בין שומרינו
 לזכריו אפנס כזה הומר אומר שומרו כמה מעירים
 ועדות שומרו קודם לזכריו כג"ל . כל ברואים
 כאלו אומר כדולים עמנו ט' דבר הוא חסיד
 ועומדים מלת עומדים הוא בינוט במקום עבר
 טיך לומר ט' לכן עבר כינוני שומר כידע לבעלי הדקדוק שמי שמים ארץ וימים וכו' שלם ומלוח
 ככל נכרה לשאת ימים שמי השמים ארץ וימים וכל צבא פרום גבוהים ורמים גם תבין חתום
 וסי

השדה

כדינה כח מלת יסוד כמ"ס שחתה סוף חיש
 ככל יחד ואינו ככלל תנועה . למנס לפסחים יחלק
 כדינה לשמים כזה : שומר וחו כמ"ס הוא
 הוא ככלל יחד . ודע אלסעמים כח תנועה במקום
 יחד חכל עמם שומיר שבת יחד במקום תנועה
 ומה כומר כזה נעשה עב פסקל יחד ת' תנועות
 בדת ר"ל כמלי בית ראשון וכן בשומר ר"ל כמלי
 בית שני :

הנה"ח

שבתה אור הוא האושה במקום יחד . יום שבתון
 יום מהמדים כ"ל לנרום כיום שבתון כיום מהמדים
 וחו ינח הומר על כמסקל ואם הנירסת כנוסע
 ל"ל שנקדחת החולם שכשתי תיבות יום בן תנועה
 במקום יחד . שומרינו האנל"ם שכמ"ס הוא חססה
 מקום יחד . וכו"ל שחת כמ"ס הוא ש"ל נה .
 וחבריו . ש"ל שחת כמ"ס הוא ש"ל נה . חבת
 מעירים . לירי שחת כ"ל הוא סוף תנועה מקום
 יחד וכו"ל שחת כ"ס מעירים סוף ש"ל נה ט'
 לשם כל חיריק שחת כ"ף כי הוא תנועה מקום
 כל כמ"ס ש"ל ש"ל מחובר לחינה כדולים שומרים כג"ל ארץ וימים כג"ל שחת כ"ל
 ארץ הוא תנועה מקום יחד וכו"ל שחת וכו"ל וימים הוא ש"ל נה . כל צבא פרום גבוהים ורמים גם תבין חתום
 כ"ף כל הוא תנועה מקום יחד וכו"ל שחת כ"ל נכח הוא ש"ל נה . גבוהים ורמים ש"ל שחת

ספח זמירות ליל שבת יחידה כב 48

והיה ראשית כי המגלה סי' תקס"ז סק"ג דדאס
 סי' סהרה ביה ולפאר לתור מ"ש שמי שמים לרן
 ימים הוא נגד פה שגברו בג' ימים הראשונים
 של שנה ימי בראשית כי הם נגמרו בריאת שמים
 ולרן ימים ומ"ש וכל
 לבת מרדש נבוכים ודמים
 הוא נגד מה שגברו ביום
 רביעי שמש וירח וכוכבים
 ומ"ש תבין הוא נגד מה
 שגברו ביום ה' ההיננים
 הגדולים כמ"ש בג' וירח
 אלהים את החיניים
 בגדולים ומ"ש ואלה וסיה
 ראשית הוא נגד זה
 שגברו ביום הששי כמ"ש
 בג' ויסג אלהים את
 סי' הלאר וט' ויאמר
 אלהים מעט פדש בללמט

**וְאָדָם וְהִיָּת רְאֵמִים . כִּי
 בָּיָה יִי צוּר עוֹלָמִים : הַיָּה
 אֲשֶׁר דָּבָר לְעַם סְגֻלָּתוֹ .
 שְׁמוֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד
 צֵאתוֹ . שַׁבַּת קִדְשׁ יוֹם
 הַמְּדִתּוֹ . כִּי בּוֹ שַׁבַּת אֵל
 מִכָּל מַלְאכָתוֹ : בְּמִצְוֹת
 שַׁבַּת אֵל יִחַלְצֶךָ . קוּם**

שרנה לומר לחריז סבואו ועד צאתו וכבי כחש
 סכס ועמתיס סלבן וכר חיט קלי רק על קידוש
 ביום מבווא פד ללחו פי' בהגהות ויהי' הפי'
 פניחה ביום פד ללח האם ולפאר לקיים כטפסל
 היסנה בדחוק ויהי' הפי'
 מבוואו ועד ללחו סכמיסח
 ביום ועד ללח ביום כשו
 הראני פל את פכיל
 הציז (שופטים ס') שיה
 ללח כניסה וגם כמסקל
 יכח על נטן כי יהי'
 מבוואו סלוק כזה מנו וי
 חכל דחוק כפי' מאר לל
 מליט ככל סמקרת ללח
 כניסה ומבווא חלל יס
 רק ללח כילה כמו יס
 יומו ודומיכס רביס ולי
 כי פליט בללח רזיל ללח

כריסת שנת חמנס בללח משמש דקלי על ביום
 ולח על הכנת כמ"ש מבווא פד ללחו וכול ללח
 וכר חכל מלה שנת הוא ללח נקבה כידוע (ופי'
 לסיל בזמר כל מקדש שביעי). יום הברוא כמ"ש
 סמדת ימים לחו קראת אל יחליצך ירוח ויסוק
 ופי' לקמן כפי' רנה וסלינט . קום קרא אליו
 קום

וגי' (בראשית א') כי ביה ח' צור עולמים פג"ה
 (ספי' ד'). והוא אשר דבר לעם סגולתו
 ישראל שנקראו עם סגולה כמ"ש בג' ללח ל
 לעם סגולה (דברים ו') שמור לקדשו פג"ה
 שמור את יום השבת לקדשו וסל דלל סמר וכר
 את יום השבת לקדשו שכול מוקדס כחודס לפי

הגה"ח

ול"ו ודמים הוא ש"ל סה . תנין ואלס סחם סחסת תי"ו תנין הוא תנוסה מקום יתד וס"ל סחסת
 וז"ו ודמים סול ש"ל סה . ודחת ראמים . ש"ל סחסת רי"ט רחמים סול ש"ל סה . כי ביה ח'
 סירי"ק סחסת כ"ף כי סול חטעה מקום יתד ופי' סוחי"ס סחס נחיס . צור עולמים מלסס"ס סר
 סול חטעה מקום יתד . והוא אשר דבר מלסס"ס סול חטעה מקום יתד וס"ל סחסת חל"ף סבר
 סול ש"ל סה . לעם סגולתו ס"ל סחסת סמ"ך סגולה סול ש"ל סה . שמור לקדשו . סר"ן סל
 סמוך נקודכ כס"ל וסול יתד וס"ל סחסת סלמ"ד לקדו סול ש"ל סה . סבווא ועד צאו . ל"ל
 סבו לו וסחל"ס ספל חל"ף לו סול חטעה מקום יתד חמנס לפי סה סכחכחי לפיל כומר סל
 סקדס פניסי (בהגהות כד"ס מבווא ועד ללחו) כי פכיל משמש סוף ביום יהי' הפי' סקלקל
 וסחסתנות מנונגס קלס פ"כ כ"ל סחסתות סלמיחיה סול מכול ועד ללחו דסייס מכול מלוק כס
 פ סול וספ"ס ססירי"ק חולס כול סול חטעה מקום יתד וסה ססלק מלה מכול כי כן דרך כפלי
 ססר לסלק סחיכות ולו יכח סמסקל סל נטן דסייס שמור לקדו סול יתד וסל סחסת כי סלס
 כול סול יתד מקום חטעה . שבת קדוש פתח פ"ן סנת סול חטעה מקום יתד . יום חבורו .
 סל"ס י"ד יס סול חטעה מקום יתד . כי בו שבת סירי"ק כ"ף כי חטעה מקום יתד . סבל
 סלאכרו . סירי"ק ס"ס מכל סול חטעה מקום יתד וס"ל מלסככו סול ש"ל סה . אל יחליצך .
 סר"ל חל"ף סל סול חטעה מקום יתד . קום קרא אליו מלסס"ס קו"ף קום סול חטעה מקום

קום קרא להטרוח יעבדך שמו'הפיוס יחיש לאמנך
וגם הפיוס נשמת כל חי וגם קדושת נעריצך. אכול
בשבתה. כדליתא במס' פסחים ס"ח כול שודים
בשבת דנפיק נמי לכס. כי כבר רצך שפ"ה כי
כבר רצה אלוהים את

חיוח נדיבה. רטן פונ יוכה לרב טוב פפ"ה
מכ רב פונך אשר לענת ליראך (תהלים ל"ח)
שהוא שבר הלפון ללדיקים בעולם הכח שהוא רב
פאוד. המהתקנים בה. בשנת כי פלח שנת סוף
לפון נקבה כדלפיל ופי'
שנת קי"ט לביאת נחאל.
ר"ל יוכה לביאת נחאל
ולשולט הכח כי כשכח
מס רב פונך קאי לפתיד
לכח ופי' לקמן במסר
מס ידיות כד"ה כל
במתענייה בה.

**קָרָא אֱדָיו יְחִישׁ לְאַמְנֶךָ .
נְשַׁמַּת כָּל חַי וְגַם נְעֲרֵיֶךָ .
אֲכֹל בְּשַׁמְתָּהּ כִּי כָבֵד
רָצָךְ : בְּמִשְׁנֵה לְחֵם וְקִדְוֶשׁ
רַבָּה . בְּרֹב מְטַעְפִּים וְרוּחַ
נְדִיבָה . יִזְבּוּ לְרַב טוֹב הַמְתַּעֲנִים בָּהּ . בְּבִיאת
גּוֹאֵל דְּחַי הָעוֹלָם הָבֵא :**

מעשך (קבלת ס') ור"ל
לאמר שמתפלל לך הטל
בשמתה לחמך כי כבר
וע'. במשנת לחם
וקדושרבת סייט קידוש
פיוס שנקרה קידושא רבה.
וגם ברוב מסעמים

הרבה הוא נפכה על מקל יתד ושי תטעות כדלת וכן כסוגר . וכל תרוז ותרז כס כ' בחדס המי
כתיס כדלשונים נחרז כדלת בשום בלחמן אחד ושי כתיס אהריבס נחרז כדלת ג"כ בשום
בלחמן אחר וכו' כתיס ראשונים נחרזים כסוף כאחד והניח החפשי פיה לפולס להחפס .
שם במחבר הזמר הזה הוא סגורם וכסימן מתחיל מכתרוו כהני מערב . נחלת . חפצך . מעין
ומרוב פטנתותו שם כחרוז הלוכך בלחמפ כדי להשחיר שמו . ועוד באשר חרוז הלוכך מדבר פדיי שכת
כמו חרוז חסניך ושי הדיניס נלמדו מש' אחד חס השיב משנת רגליך כשוח חפניך וע' מעשית דרכיך
וע' (ישעי' נ"ח) כאשר תראה כהפי' . ולאשר רגליס לסייס בדבר טוב ע"כ מסייס כל המתענייס
וכו' . פי' לפיל בומר תליחה ובחמה דדכי המסקל .

**מִה יְדִידוֹת מְנוֹתֶיךָ . אֵת שַׁבָּת
הַמְלָכָה . בְּכֵן נְרוּץ לְקַרְאֲתֶךָ . בּוֹאֵי**

מה ידידות . מהתניכות
סנדחתך את שבת
המלכה . כי השנת
בקראת מלכתא כדליתא

(במס' כ"ק ל"ג) א"ר חנינא בוא ונלח לקראת כלה מלכתא . בכן נרוץ לקראתך דלי סוס
כנפ'

יחד . וא"ל קי"ף קרס הוא ש"ל נה . יחיש לאמנך קמ"ן יחיש הוא תטעה מקום יתד תר"ס
לכ"ד לאמנך הוא ש"ל נה . נשמת כל חי . סירי"ק ט"ן נשמת הוא תנועה מקום יתד . לך אכול
בשבתה כנ"ל והוא שפ"ה לך אכול בשמתה לחמך (קבלת ס') וגיר' למ"ד לך סוף חטפה מקום
יתד . וא"ל אל"ף חכיל וכן ש"ל בי"ח בשמפס בן שחל"ס נחיס . כי כבר רצך . כי"ח כבר נקמ"ן
וחירי"ק כ"ף כי הוא חטפה מקום יתד . גו"ל כ"ף כבר הוא ש"ל נה . חיוח נדיבה . כנ"ל וא"ל
ס"ן נדיבה הוא ש"ל נה . יוכה לרב טוב כנ"ל ולא יוט כי כל הזמר מדבר בלחן יתד כפ"ה
לפיל אל יסליך יחיש לאמנך כי כבר רצך וחירי"ק יח"ד יוכה סוף חטפה מקום יתד לרב סלמ"ך
בא"ל והוא ש"ל נה ואירי"ס בשמס . המענג בה כנ"ל וכהא לפון יתד וסמ"ס כ"ס כמענג סוף
חטפה מקום יתד . לביאת נחאל כנ"ל לעולם הבא כנ"ל וזו יכח כמסקל כל זמן .
בנחורך . כתי"ו כירי כי הוא כירי לנקבה וכן לקראתך . בואי כלה נשוכה . נ"ל סלק כול סוף
סוף

ספח יהודה זמירות ליל שבת פרח ששנים כג 46

צמח' שמחה לרחן לקראת שנת . בואי בלה. עוד
 סס ר' יחזי מתעסק וקאי ואמר נוטי בלה נוטי
 סלה . נטובה לשון סוכי מדין והוא לשון מלכות
 לבוש בגדי חמודות (דליתא במס' שבת דף
 ק"ג) וכנדחו סלה יהי
 מלבושך של שנת כמלבושך
 של חול פ"ס . להדליק
 נר בברכה . לעשות ברכה
 של הדלקת הנר . ותבל
 לשון סתיד לנקבה יסדה
 רק שהא"ו מהסכת מסתיד
 לסדר וקאי כל מלת
 פנודת שהיא לשון נקבה
 ותף כי שמלת פנודת
 הוא לשון רכות ומלת
 וחכל היא לשון יחידה
 פכ"ו נקש לישנא דקרא
 וחכל כל פטום משכן
 לובל פועל (שמות ל"ט)
 והם כ' פנודת הסתם
 חמת הדל"ח לשון יחידה
 והוא מלה סמכה. להדחעג
 בתענוגים לאכול
 ברבורים ברבורים פש"ה

נטובה . חו"ל קראו לשנת כחארי הכבוד סלס
 מלכה ר"ח מעסיף וכו' אחר נוטי ונ"ל
 לקראת שנת המלכה ר' ינאי לביס מחייה וחמר
 נוטי כלה נוטי כלה . ותפנוקי מעדנים . פ"י
 שששים חפנוקי מעדנים
 בכל סלס פעמים פי"ו
 חכו צדשו נחלה יסקב כי
 כל המתענג אח כשנת
 טמגיס לו נחלה בלי מטיס
 משום דאפריק טמגיס לו
 כל משאלת לט וחס
 קיימ"ל חין אדם מח ונאי
 תחומו כיוז ח"כ בהר"ג
 נרין

**כָּהֵן נְסוּכָה . לְבוּשׁ בְּגָדֵי
 חֲמוּדוֹת . לְהַדְלִיק נֵר
 בְּבִרְכָה . וְתַבֵּל כָּל
 הָעֲבוֹדוֹת . לֹא תַעֲשׂוּ
 מְלָאכָה : לְהַתְעַנֵּג
 בְּתַעְנוּגִים . בְּרַבּוּרִים
 וּשְׁלִי וּדְגִים : מְעַרְב**

**מִזְמִינִים . כָּל מִינֵי מְטַעְמִים . מְבַעֲוֵד יוֹם
 מִזְבָּנִים . תְּרַנְגוּלִים מְפַטְמִים . וְלַעֲרוּךְ
 בּוֹ כִּפְתָה מִינִים . שְׁתוֹת יֵינֹת מְבוֹשְׂמִים .
 וְתַפְנוּקֵי מְעַדְנִים . בְּכָל שְׁרֵשׁ פְּעָמִים :
 לְהַתְעַנֵּג בְּחִלָּה יַעֲקֹב יִירָשׁ בְּלִי מִצָּרִים**
 נחלה

ברבורים חכוסים (מלכים א' ה') כקבלת רבה פ' קניחי עבדים מה הוא ברבורים חכוסים עוף
 פטור הוא ומשלה ומסוכת והוא כח מברבורים . שליו פי' מה שסוי רש"י בס' נחלה שהיא מין
 עוף וזמן מאוד . מערב . אחר המסור גדולת השנת ושבתו אשר מערב מזמנים כל . סיני
 ממעמים ומבעוד יום מוכנים הרנגולים ספופמים וכו' . שרות הוא מקור כמו לשהח .
 מבושמים קאי פמ"ס בחרוז הזה דהיינו פניי מפעמים פבושמים יינות מטשמה אכל חין לטרש
 דמטשמים קאי על יינות לאוד דיינות הוא לשון נקבות רכות ומבושמים הוא לשון רבים לזכרים
 קאי הוא קאי על יינות לאוד הוי נריך לומר מטשמה וזה אי אפשר שכל ד' בתי החרוז ספויס
 במ"ס יו"ד מ"ס ואל חשיבנו ממה שאמרו רבותינו במס' כ"ב חין מטשם חני מוכר לך כי חין בלשון
 יחיד הוא לשון וצר לחנם ירטי ממש והיא יינות הוא לשון נקיבה וזמיהן רבים כיוצא למדקדקס .
 ותפנוקי לשון עוג כמו ומסנק מטער עכדו (משלי כ"ט) וסי' הרד"ק מעגו . נחלה יעקב יירש
 כלי

הגה"ה

כלה נטובה . לבוש בגדי חמודות . ח"ל לטש כ גדי חמודות חמ"ד לטש נקפ"ן . כל השבורות .
 ח"ל פסודם וזו יבא כמשקל והחרוז על נטן . לא העישה מלאכת ח"ל לא תעשה כו מלאכה
 וזו יבא המשקל על נכח . ושלי ודגים . ח"ל שליו ודגים וזו יהפ"ג העירך כמה סינים . כנ"ל .
 ותפנוקי מעדנים כנ"ל ולא מטשמים . לאכול שלש פעמים ח"ל שלש פעמים . נחלה יעקב
 יירש . יעקב יירש ח"ל . כלי מצרים נחלה . ח"ל לנלי מריס נחלה וזו יבא המשקל לנכח . ויבברה
 ח"ל

בלי סגרים נחלה. כלשון הכתוב (ישעי' נ"ט י"ד) וליחא (נמס' שבת דף ק"ט) א"ר יוחנן פאוס רבי יחי כל המשנה אח פשנת מחגים לו נחלה בלי פגרים שנחמר או חתפנג על ס'. והאבלחך מאלת יפקג אביך ונ"ל לא פאזריס שכתוב ט קס האבלך באר לארבה ולרחבס ונ"ל אלא כינחק שכתוב ט כי לך ולורפך חתן את כל הארנות האל אלא פישקג שכתוב ט ונראה ישה וקדמס לטונה ונבנה והא דמתהפך כלשון ואמר לגלי מנרים פאלס כדי להשחת חיבות פית זה למ"ס ג' בתים אצרים מסרו זה וק"ל ואז תוכו לגאולה ליחא פפדרש רנה סף פ' בשלס אמר ר' לוי חס פשמרים ישראל את בשנה כרמי חס' חס אמר כן חד סו וכשנת קי"ט ב' אלמלי פשפרין וכו' פיד כאלין פ"כ לוח אמר כנדחה פשיר ורס ר"ל שכל ישראל יפסרו את בשנת ויכדוהו ואז חוטו לגחלה וכיחם לי כנלה סג"ה (ששנת י"ט) ופריש"י אחר חביב כסו ופגות מנכים כפי יקר ומגיס חיבות שהמלכים

נומים אחס כך אחס לי פגולה תשאר כחשום חמציד דם אסורים (ישעי' נ"ט וליחא נמס' שבת דף קי"ג) כמטל ספוף חסלך אסורים חסלי פמים פוזרים ודכר דכר שלא יבא דכרך אל שנת כדכרך אל הל. דכר אציר סכור מוזר. וגם לחשוב חשבנות פגם סס אסורים פמוס ודכר דכר כסו פסידש"י נמס' שבת דף ק"ג. הדורות פוזרים. ככר נחסי לפיל דכר אסר כריס פוזר ולשוך דבנות וחיתוק ללמד סר שס נגפ' פריש"י על ססלי פסיס כמן פוכיס ופסדכת פל כחטקות ליחרס כשנת ופל כחיתוק ללמד סר ולחנות באמרי שפר ר"ל כדכרי יורה. בכל פינות ומחנות ר"ל ככל פקיס סו כנסאר ויק כעלה. כי פיס רמו אל הנסאר ומסנות רמו אל כעלה. האוכך תהא בנות (שס קי"ג א') מסשות דכרך שלא יבא כלך שג כנת פאלוכך של חל וליחא סס שלא יפסיע פסיסה נסה לו"ס כלוכך סהא כננת.

נחלה ויכבדוהו עשיר ורש. ותזכו לגאולה. יום שבת אם תכבדו. והייתם לי סגלה. ששנת ימים תעבדו. ובשביעי נגילה: להתענג תפציה בו אסורים. וגם לחשוב השבונות. דהדורים סתרים. ולשדך הבנות. ותינוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולהנות באמרי שפר. בכל פנות ומחנות. להתענג הקוצק. תהא בנתת.

פונג

הנה"ח

כ"ל לנרוס כנדוכו והיודס יכר עשיר ורש. וא"י ורס כש"ל וכו' יכע"י. וחוטו לגאולה כ"ל ואז מוכו לגאולה יום שבת אם הבכדו כ"ל ולא תשמרו כאשר הדל"ת שכנית כרבישי מוס כמרו כוא חסטרדו ופ"ל כזה הומר כד"ה מה ידיות ששנת ימים כ"ל. העבדו כ"ל חסטרדו כסי"ן והכ"ח סכיהן כש"ל ואז יבא המשקל על נכ. ובשביעי לרד שחדס כשיבא כוא"י מלאכ"ס כרלס כחיכות קודס לחיות כמ"ף מהכ כוא"י כאלו נקד כש"ל והוא פקוס יחד. חמצרך אסורים. כ"ל ססלך כס אסורים ואז יהפ"י. והינוק ללמדו ספר כ"ל ללמ דו לסנצח כנגינות כסייסן שסס פה לשון כפ"י וכ' למנח כנגינות חחה ללמדו אומנות וכלי ססק פשה ואל כפטר החרו סי"י פלס יסה. לחנות באמרי שפר כ"ל כה פרי שפר. בכל פינות ומחנות כ"ל וגם כהנות וכו' כמסקל פ"י.

פונג

סבת ירח וזמירות ליל שבת פרוז שישנים כ"ז

ענג קרא לשבת עש"ה וקראת עונג לשבת
(יט"ה ג"ס) והשנה משוברת כי ר"ת שנת
שינה 'בשנת' 'המשנה' זה בלשון כדת נפש
משיבת לכל לישן לטרוך חל חסוד (כמסור
בש"ס סי' רס"ז) כ'
סמקנלים מי סלחד
כל השנות חסוד
עש"ה לישן בשנת ישיג
סודות הסודות יחוד
יחוד לך עינת לישן
חסוד כמו כחיל חסוד
וכי ק נפשי תפוד
אלך אלמים (חללים
מ"ג). בחבת בלכסה.

ענג קרא לשבת. והשנה
משבתת. פדת נפש
משיבת. בכן נפשי לך
ערנה. ולנות בחבת. פשושנים סונה.
בו ינחתו בן ובת: להחענג מעין עולם
הבא. יום שבת מנוחה. כל המתענגים
בה. יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיית.
יצלו קרונותה. פרונתו תצמיח. וגם יגון
נאנחה: להתענג בתענוגים. ברבורים
ושליו ודגים:

השי"ן כל יבול לקבל מסת
המלך חסנתי שיה"כ
ק על ידי חס השבת
מסחה:

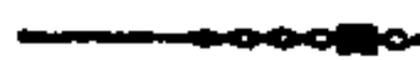
כששנים ק"ה
סיג נודד
סונם בשמחה (סד ז')
אל דקאי סחלת האוד
בנחת וכו' כי יחש דמי
מחש כבקשה או בקשה
בשנת חסוד לו לטרוך
יחוד חללים ססה לכל

סח

לד מפקום שקנה שניתם וחסוד לו לסלק יחוד ער' סמח מפקום שקנה שכיחה ס וחס
סעק לדידה למחנה או בגוד כל פחות חסי' פחה סילין מהלך חת כל ומסלק סו לז"ס
כששנים סונם ר"ל בגוד כל שהוא בו ינחתו בן ובת ר"ל ישנחו בן ובת ויקס ס
סביחה להלך ולסלק ככל ממש"כ כאלה גוד חסוד להלך כ"ס חללים חפה לכל לך חסוד
לסלק סוך לר' סמח וכו' דקאמר בן ובת כדי לפשות חרוח יסה ופי' לפיל סחלת חסוד כהגוסס.
וססה שפסחי כזה סידושים שונים חבל לו נחשבה דפחי כסס והגלע"ד כחבתי: סעין עוה"ב יום
שבת הסנוחה כי ידוע בדברי רז"ל שהשנת חסוד משיש מתענוג שיה"כ כוח מעין שיה"כ וק סח
לומר מומר סיר לישן בשנת לישן שכלו פנת. כל המתענגים בה יזכו לחוב ששחה סי' כגמ
דבג דף ק"ס ח"ד כל המענג חת השנת סחיס לו סחלות לט שנה' וחספס סל כ' חתן לך ממשלות
לבך שונג זה סיגי ידוע מה סח כחיס לומר וקראת לשבת שונג כוי חומר זה שונג שסס
סחבלי סשיח יצלו לחוחה כי ידוע מודס רז"ל (שבת ק"ס ח') כל סמקיים שלם סנוחה כשבת
ניל סחבלי משיח:

תגה"ה

עונג קרא לשבת. סד"ף קרו נקודה כש"ס כי קרל סח לוי ונס סמסקל מוכיח פלי. כדת
נפש משיבת. ל"ל נפש משיבת ולמח בחיבת. ל"ל לטח כו כחכח:

פרקי שמיים זמירות ליל שבת מפנה יהודה

מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים יל
 פס"י פאל למלך אנתן מתנה לאט פנדיו בשום
 חך מנד הפקלים היו שני בחיטת אחד החטיב
 הממנס כפגמס מלד חשיטתה וכנ' החטיב חת
 הממנס מלד הטותן והנה
 סחלקן שכן שתי בחיטת
 בגלל להכחשה כח'
 ים גמל דכייס המתנה
 להכחשה כנ' חן גמל
 כי חיש מביס על
 כפתה רק על אהבת
 כמלך ואהבת המלך חן
 ל שיעור וזה מה יפית
 ומה נעמת אהבה
 בחיטתן חוכך לאכול
 לכבוד שבת בתענוגים
 לשון רבים כי זה שאיט
 מחשיב רק המתנה חו
 חן ל רק הפנוג
 חחר היא המתנה וזה
 ששיקר חשיטת שלו אהבת
 כמלך שגבס המתנה רחוק
 אהבת המלך אלה חו

יש לו כ' תענוגים א' מה שרחוק מהמתנה אהבת
 כמלך אלה והיא העיקר וגם יש לו הפנוג מהמתנה
 חנה מה יפית כמלך זה יפה ונעים כשיש לו
 מלככה כשי"ח עליו שני תענוגים. את שבת
 כששש נונים ר"ל את שבת השמח נונים מזה
 נראה

הנה"ח

נעמת. ש"ל חתח כתי"ל שהיא לשון נקבה. משוש
 כש"ל חתח הת"ס והתלה היא תהד וחו המסקל
 יכח פ"ג. לך בשר. ה"ל"ד בקמ"ן וך' כש"ל
 כי התלה היא טכחה לנקבה. נכונים כבעוד יום
 ג"ל כעוד יום ויהפ"ג. בתענוגות ל"ל ותענוגות.
 כלע

סטכריו סלק ג"כ לר' סלקים וסבלק כהשגן וסלמרון מן הכית כג' נמחיש בשבס וכנ' סלקים
 מחדש ג"כ בשבס. נכשה כל כחשקל וכייס סמלק כהשגן מן כל בית ובית כח על סבל יחד
 שתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד
 וסתיבות סיתד והגו חטושת כחשכשות סחחיה לבסוף שש וכנ' סלקים כחשכשות מכל בית ובית סס
 כל סכד על סמקל יחד ישרי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד
 יחד ושלי חטושת ככס חשכש כל סחח וסחח סכס ג' בחיס:

מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים. פס"י
 (שיר ו') הזמר הזה נעשה כאלו מדבר שם
 השבח עליו כגומל וידוע שאין שבת האל לשון
 נקבה כאשר כתבנו זה כמה פעמים לכך כל לשון
 זה הזמר לשון נקבה
 וקאמר כמה יפית
 וכמה נעמת תתענוגים
 את שבת משוש ענים.
 ר"ל את שבת שחשמתה
 כאכלים. לך בשר
 לנרדך כמו אשר דברתי
 לך (כדלשית כ"ח ותי'
 פרש"י שם) לב סדשים.
 ששים ושפחים. ותי'
 כאשר שש ה' (דברים
 כ"ח) חרששו ויהי כמה
 דחדי ה' עת חרדים
 לפי שהשנת נקראה כלס
 אמר עת חרדים כמו
 מה יפית חרדיך אחתי
 כלס (שיר ד') גיל
 וששון. גיל לשון גילס
 ושמה כמו אל חשמת

מה יפית ומה נעמת
 אהבה בתענוגים. את
 שבת משוש נוגים. לך
 בשר וגם דגים. נכונים
 מבעוד יום: מערב עד
 ערב לבחורים. בבא עתך
 עת חרדים. גיל וששון
 ליהודים. למצא פדיום:
 ואת ענג להתענג
 במחתקים. בתענוגות בני
 אדם

ישראל אל גיל נפחיס (הושע ד') למצוא פדיום
 כמו סדיון כמו חת כסף הסדיוס (כמדבר ג')
 ור"ל שכל שאת ימי החפשה הם עובדים עבודתם
 וכשבה השבת הם שמהיס לתלוא חירות ופדיום
 ותענוגות בני אדם פס"ה (קהלת ג') ויין כיי
 יחלדם

הקדה

(*) וככס חשכש חחר ומשכסו על כל חית ולוח
 סחחיות של סודכי כעשה סחח של ג' בחיס.
 ועל חובת נר נעשה סחח של ג' בחיס ועל חובת
 סק סחח של ג' בחיס. ולחלס כנ' בחיס ולחשניס
 מן כג' בחיס הם נחחיס בשום ולכסוף. וכל בחיס
 מן כנ' בחיס הנכרסס כמלק לר' סלקים וכנ' סלקים
 ולחשניס נסחחיס בשיה ובכית כג' מן כג' הבחיס
 סחחיס סלק ג"כ לר' סלקים וסלמרון מן הכית כג' נמחיש בשבס וכנ' סלקים
 מחדש ג"כ בשבס. נכשה כל כחשקל וכייס סמלק כהשגן מן כל בית ובית כח על סבל יחד
 שתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד
 וסתיבות סיתד והגו חטושת כחשכשות סחחיה לבסוף שש וכנ' סלקים כחשכשות מכל בית ובית סס
 כל סכד על סמקל יחד ישרי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד ושתי חטושת ויחד
 יחד ושלי חטושת ככס חשכש כל סחח וסחח סכס ג' בחיס:

ספת יהודה זמירות ליל שבת טרחי שישינים כה 89

יְשׁוּבִים פַּעֲמָה אֶל תְּצַו יְיָ כִּי יִתְחַדֵּם (תשלי כ"ג)
 עָלַי יָן וְכִדְעוּ כַּעֲמִים חַלְלֵי וְזָכֹר וְכִרְוָה פֶּלַח סִיחַ.
 רַחֵם וְקָדֹם כִּבְרָה וְיִשָּׁר בְּפִי שִׁחְעֵשֶׁה קִירוּם פֶּלַח
 סִיחַ וְרַחֵם פַּעֲמָה (פִּיכָה נ' ל"ז) פִּי רַחֵם שֶׁם
 חַסֵּם אֵין עָלַי הַלְחֵם
 בַּצַּע וְט' רַל וְחַסֵּם אֵין
 לִי יָן עֵשֶׂה קִירוּם פֶּלַח
 פֶּלַחֵם וְחַסֵּם נֶלֶם רַל
 סִרְבָּה פֶּסּוּלִים וְחַסֵּם כֵּן
 סִקִּירוּם . בַּעֲיֵן יִפְהַ
 לְקִירוּם . כִּי מַטְוֵה לְבָטֹעַ
 פִּירוּם גְּדוּלֵם אִכּוּלָה
 פֶּסּוּדָה וְפִי נֶלֶם פִּי
 פִּי קִפְּיוֹ וְפִי רַחֵם .
 מִטְּבוֹת וְחַלְרוֹת אֵלָּה
 חֶסֶד שֶׁם מִלְחָמָה הֵן אֵב
 סָן חֶלְדָּה . שִׁיר לֹאֵל
 הֵן לְחַלְרוֹת רַל אֲחַמַּר
 כַּעֲמִים בֵּין כַּעֲמִימוֹת מִטְּבוֹת
 פִּיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְבָבוֹת
 וְנ' כִּדִּי אֲחֻזָּר לְקִירוּם
 כֹּל שׁוֹמֵר יוֹם שַׁבָּת אֵין
 בְּגַם שַׁבָּת קִיָּם אֲחַר רַ'
 סִיחַ כֹּל כַּעֲמַר שַׁבָּת
 כַּעֲמִימוֹת אֵין טוֹב עִי
 כֹּלֵם מוֹסֵלִין לֵ אֲחַמַּר
 אֲחַרֵּי אֵטֵם יִעֲשֶׂה אֵלָּה

פַּעֲמָה וְשִׁמּוֹת יִפְיָן . דַּבַּר סִימָן טוֹב לִךְ בְּסִין
 חַזוֹת דַּגְל כּוֹ' כִּי מִכִּיל נֶעֱלַ אֲכַחַת לְקַטְ כַּעֲדָךְ
 פַּעֲמָה סִי לִיָּה בַּשֶּׁם ס' סִפְלוּיָה בַּפְּנֵן הַגְּנִילִים
 מַבְּכֵל ד' הַדְּנִילִים סִי מַרְשֵׁם עִמּוֹת חַלְרוֹת בַּסִּין
 אֵטֵם שֶׁל הַפְּנֵן כּוֹס כַּדְּנֵל
 יְהוּדָה סִי חַחִיוֹת הֵ'
 ו' י' . כַּדְּנֵל רַחֲוֹן סִי
 חַחִיוֹת כ' ל' פ' . כַּדְּנֵל
 חַסְרִים סִי חַחִיוֹת ר' ח'
 ק' . כַּדְּנֵל דָן סִי חַחִיוֹת
 פ' ק' כ' . וְנִשְׁאָר חוֹח כ' סִי
 מַחְבֵּרֵם כּוֹסִיף הַקְּבִיָּם
 חוֹח י' מִשְׁמֹו חַחֲוֹן כ' סִי
 חַחִיוֹת סִי פּוֹדִיָּם הַנֵּס
 וְכִנֵּס כֹּל יִטּוֹחַ כַּעֲטֹעַ
 פַּעֲמָה פֶּלַח דַּגְל וְהַשֶּׁם
 פֶּלַח דַּגְל וְהַשֶּׁם יוֹ
 עִרַב שַׁבָּת קִדֵּשׁ . וְכַמִּקְּדֵם
 סִפְדַּנְלִים טוֹמְדִים כַּאֲקִדֵּשׁ
 פִּלְיָהֵם חַיִּים סִי נִסִּים
 וְלֹא סִי וְיִסֵּם מִמִּקּוֹמָם עַד
 מוֹלָחֵי שַׁבָּת וְאֵין מוֹדִיעִים
 לְהַתְּרַחֵם כַּכֵּל דַּגְל כַּמִּקְדֵּם
 סִפְדַּנְלִים הַמְּתַגַּלְלֵל
 עַמֲמִים כּוֹסֵר יוֹם שַׁבָּת
 קִדֵּשׁ

אָדָם . וַיֵּין פִּי יִתְאַדָּם .
וְשָׂאֵר מִשְׁקִים : רָאָה וְקִדֵּשׁ
בְּיוֹם קִדֵּשׁ . עָלַי יָן זְכָרְהוּ .
וְאִם אֵין עָלַי לְחַסֵּם בַּצַּע .
בְּעֵין יִפְהַ לְקִדֵּשׁוֹ : שְׁמִרְתֵּךְ
כְּהַלְכוֹתֵינוּ מַעֲבֹדוֹת .
מֵאֲבוֹת וְתַעֲלָדוֹת . שִׁיר
לְאֵל הַיָּן לְחַלְרוֹת . זְכָר
לְקִדֵּשׁוֹ : כֹּל שׁוֹמֵר יוֹם
שַׁבָּת מִחֻלְלוֹ . מִחֻלְלוֹ
יִסְחַר מֵעֵלּוֹ . וְכֹּה נִשְׁאָלּוּ
שְׁמֹו שִׁירָה . יוֹבֵל שִׁי לָוֹ :
דַּבַּר סִימָן טוֹב לִךְ בְּסִין
וְאֵלּוֹת דַּגְל . סִפְדַּנְלִים
 הַמְּתַגַּלְלֵל

נִי אֵל מִקְרִי מַסְלֵוֹ אֵלָּה מַחֵל לֹו לִיָּה כֹּל . אֲחַמַּר שַׁבָּת מַסְלֵוֹ מַחֲלֵל רַל יִחַד כַּעֲוֹת וְחַשְׁכָּה אֵל מַסְלֵלֵךְ (דַּבְרִים
 ל"ג) יִסְחַר מֵעֵלּוֹ . לְשֵׁן חֶסֶד כַּעֲוֹת נֶפֶשׁ כִּי מַסְלֵל מַעַל וְחַשְׁכָּה כַּעֲבָה (וַיִּקְרָא ו') וְכֹּה נִשְׁאָלּוּ לִיָּה וְכֹּה נִשְׁאָלּוּ
 (סֵם כ"ט) שְׁמֹו שִׁירָה וְיִחַד בְּגַם' סִפְדָּר' לִיָּה מַסְלֵל אֵל כַּעֲוֹת דַּבַּר ר' אֵלָּה אֲחַמַּר שִׁירָה שְׁמֹו אֲחַמַּר עַד
 סִי יִכָּה שִׁירָה . יוֹבֵל שִׁי לֹו עַמֲמִים (חַלְלִים סֵם ע"ז) אֵיחַם כַּעֲד' כַּעֲוֹת הַחַסֵּם חַכֵּל סִי לִיָּה לְכַחוֹת שְׁמִיחִים
 אֲחַמַּר לְכַחֵם דוֹחַן לְמַגֵּן הַמַּשִּׁיחַ וְכַעֲמִים עַד כִּי יִכָּה שִׁירָה קִרִי כִי עַד סִי יוֹבֵל שִׁי לֹו . דַּבַּר
 סִימָן טוֹב לִךְ בְּסִין . רַל הַסִּין הוּא סִימָן לְקִדְוֵשׁ שַׁבָּת אֵלָּה יִרַד כֹּו כֹּל פִּיקֵד וְנַעֲמִים יִרַד טֵ אֵין
 מַסְמַר לְאֵחַד . חַזוֹת דַּגְל רַל עוֹד הֵן חוֹח וְסִימָן אֲחַר כַּעֲוֹת שִׁכ' עַל הַדְּנֵל עַמֲמִים . סִפְדַּנְלִים
 הַסִּין

הגה"ה

כַּעֲוֹת כַּעֲוֹת כִּי הוּא לְשֵׁן טוֹחַ וְנִסִּים סִימָן וְחַלְרוֹת כַּקֵּתָן מַסְתַּח הַלַּעֲמִי יִהְיֶה . שִׁיר לֹאֵל לַעֲמִי
 רַחֲוֵיָה אֵל לֹאֵל כַּקֵּתָן וְיִהְיֶה מַחֲלֵל הַמַּחֲלֵל וְיִהְיֶה לְכַחֵם כַּעֲוֹת מַסְלֵל . מַסְלֵל כַּעֲמִים
 כַּעֲמִים יִסְחַר מֵעֵלּוֹ מַסְלֵל מַסְלֵל כַּעֲמִים וְכֹּה נִשְׁאָלּוּ . מַלְאָכִים וְכֹּה מַקְדֵּם כַּעֲוֹת מַסְלֵל . מַסְלֵל כַּעֲמִים
 מַלְאָכִים קוֹדֵם לְחַחִיוֹת כַּעֲמִים הוּא פִּיקֵד וְנַעֲמִים יִרַד טֵ אֵין כַּעֲוֹת כַּעֲוֹת מַסְלֵל . מַסְלֵל כַּעֲמִים

דל"ת

קדם וכחשוא יציר וכו' פ"ד סמ"ד ב"ר סי"ב
פ"י סמ"ד סמ"ד נקט הקב"ה לסמך את כבוד
לילי בקת הבנה פ"ט וכיון ששקפה חמס כפ"ט
סמ"ד כחשך במקרא וד' כמסכה שנה תלתא היס
פסיכי כפסוק (סמות פ"ז
כ"ט וכו' פ"ט) רמז לנ'
סמדות

כפול נהר מנגלל ותוסף חכמים ככל יום ויום פה.
כעם סגל ישובתו וישקבו ר"ל אשר נקראו
פס סגולה פוכתים ושקפים. ותשרתם לחפשי
ר"ל את שנה תשלחם לחפשי לטח ולחפשי פ.
לכבודך יעשו כדמדיב
וכגדוהו משבת חפך
ודשו רז"ל כגדוהו כפמות
נק"י. ואמרו בארי בלח
חי' נגמ' ב"ק ל"ג ר'
יחי הוי פחשטף וק"י
ולמר ט"י כלה ט"י
כלה. הן שלחן תם נד
שוכים כי כפ"ט בין
השמשות לריך שהי' שלח
טרוך ועד חולק. קפי
אורי פ"ט (ישפ"י פ"ח)
כבוד ה' עליך כבוד
כבוד וים אשר זרם כשפת
ימי כראשית בשת יצד
כלי שורח קצות מערב
וט' ר"ל פרנס רוחת
כעולם וגם כפליח
ותחזורים הכל יער בלי
סודו רק כמאמר וחו
על תבל שם אורי
כי כבוד סגורא כשפת
ימי כראשית חרם לשה

הַפְתֵּנִי לַיָּל . בְּקֵר יוֹם נָח
בְּעַם סִגְר . יִשְׁבְּתוּ וַיִּשְׁקֹטוּ .
דַּבְּרוּ רְחִים וְלֹא נָחִים עֲדֵי שְׁשִׁי . וְהַשְׁלַחֵם
לְחַמְשִׁי . בְּגֵדֵי שֵׁשׁ וְגַם מְשִׁי . לְכַבְדְּךָ
יַעֲמֹו : וַיֹּאמְרוּ בּוֹאֵי כְּהָה סָה תֵּאחָדְרֵי .
הֵן שְׁלַחֵן וְגַם גֵּרָה . עֲרוּגִים כִּי בָּא אֲוִירָה .
קוּמֵי אֲוִירֵי : כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ כְּאֹר זָרָה .
בְּעַת יַעַר בְּלֵי טָרַח . קַצוֹת מְעַרְב וְגַם
סוּרָה . צְפוֹן וַיִּסִּין : עֲלִיוֹנִים וְתַתְּיוֹנִים
בְּסִמְרוֹ . עַלֵי תֵבֵל שָׁם אֲוִיר . וְכַחֲטוּא
יַצִּיר לְיַצְרוֹ . בְּקִשׁוֹ לְהַטְמִין : וְאַתָּה
חֲדִית סְגִי קוֹנָה וְלֹא נְטִסָן . יוֹם אַחַד
לְטוּצָאֵיו . וְאִזּוּ נִגְנוּ לִירְאָיו . יִין עֲסִים וְסִין :
יְהִי לְזִכְרֶךָ וְלְשִׁמְרֶךָ וַיִּנְצֵל מִכָּף רַע .

וישכון

כס מכוס השולס ועד סוס. וכחשוא יציר. אדס"ר פהא יציר כסין. בקשו להתמין ר"ל הקב"ה נקט
לכפמין הסוד כשכל סמ"ד חס"ד ואת ר"ל השנה חלית לשן חפלה כמו ויחל משה (שמות ל"ב) לא נשמין
כדל"י כמד"ר ב"ר סי"ב סי' ו' שניקט סקב"ס לגסו כבוד כפ"ט כשכל סמ"ד אל חרה"ר והחמ"ל
סמ"ד לז"ל וזה כשהלית פ"י קוק לא סמ"ן יום חסד ר"ל יום השבת לטוצאיו נ"ו סס כנ"ר ר"ל
למ"ט אז נגנו ליראיו לנדיקים יין עסים כמו יין כמאמר משפת ימי כראשית (ברכות ל"ד ב')
וזן וככסי כסו ימן ה' דנ (ינה ח') ולסאר למר שוד שבוט לשן מזנת כמו יחמרו לים אל
לחיו מן הוא (שמות ס"ז) מאי משמס דהאי מן ליסח דחזונא הוא דכתיב וימן לסס סמ"ך (דסחל
ס') וסרש"י ויסרנס סמ"ך ועוד ספסר לומר ומן הוא לנגנה סמ"ן סננו כדל"י כיומא נ"ב וכירושלמי
כ"ס ס"ג ה"ג. יהי לזכרך ולשמרך. ר"ל כבוד יהי' לאותן אשר מקיימים וכו' וסמור. ושב אצל

ישרים

הנה"ח

כ"ל ויהי"י. בארי בלה סו חי בלה ס"ל ליצרו הנדי' בקמ"ן ויהי"י. לכפרך הלי"ם כל"י: וס"ך
כ"ל בקשו להבסין. כ"יין כחול"ם ולא כמלסו"ם ופי' כהסירוס. יין עסים וסן. מלס"ם
ומ"ו וסן מקוס סו"ח. לזכרך כרי"ס כל"י וס"ך כסו"ם וסן ולסמך.

כ"ס

כמה יחדה זמירות ליל שבת פרוז ששנים כו 51

ישיים יורן אלל חברה ילחק ויסקב שנקדלו ישיים שגאמד חמוח נסאי מוח ישיים באיש עניו זה כסס
שגאמד נו וואים משה עמו מאל מכל סאלס (כמדבר י"ג) ברוח פלש גלס כמו מסי שפולס .
בסקרא וד היום שלש כס' אחד (שמוס י"ו כ"ד) כאמר פלש סעתיס כיוס רפו סלטק סאק ג"ס
סוס רמו לב' סעודות דלי' כהס' סנת ק"ס פלש סעודות חייב סרס לסכל כססת סגל' וסמר

וישבון בצל עצי עדן. ושם
אצל ישרים יתן: סעודותיו
ושבתותיו אשר שלש .

כאיש עניו בדת פלש . במקרא תד
היום שלש : רמו שלשתן יעלה . אם
שלש אלה יעשה לה . מחבלים וגם
צירים יצלו בלי מצרים . יירש נחלה :
ברכות יעשה מורה בראשיתך . ויש
תקוה לאחרייתך . ושובו בנים בצאתך .
להבדיל ישאו : כום רויה להלל יה .
בשיר ורון . בקול געים קרא ברון :
ללותך בנין אהרן בשיר יקראו : כבוד

מלכים

כסה חכלוה חיוס כי סנת
סוס לכ' חיוס לח
ספולסו כודס . יעלה
לסן מסלכ וסכנה כמו
סעוד קני עליה (כרואים
כ"ס) וסי' כרד"ק נתפלית
כמפלכ גדולה וכן כיוצ
אל ס' מרס גמיו יפולס
סי' כסמס לסן כסכס .
אם שלש אלה . פלש
סעודות ונקיס לישנא
דקרא (סמס כ"ח) יעשה
לח לשנת כי סנת סח
לסן נקנס סחבלים ונם
צירים יוצל חיתא כסס'
סנת ק"ס חר"ס כן סוי
סריכל מסוס כר קסרת
כל הסקיס פלש סעודות
כסנת פלל כשלש סרפענות
ססכוי סקיס ומדינס כל

פיכס וסן מלחמות נג ומנוג לז"ל מחבלים ר"ל מתבלי מסית וגם צירים ר"ל מדינה אל גיכנס ומלחמת
סג ומנוג קלל . וגם צירים עש"ה (ישעי' י"ג) צירים וחבלים יסתוז וואו לסן כתב וסל . וכלי
כצרים יירש נחלה פיד כסס' סנת (סס) ס"ר יוחק מסוס ר' יוסי כל כמסנג אח כסנת טוחרס לו
מלה בלי מנרים כו' וס"ל כומר מה ידינות כפי' כד"ה נחלח יסקב יירש . ברכוה יעשה כמו שוסה
סר כאלמכ . מודה לסן מורה ומלקוס . בראשיתך ר"ל כמתלת הסנת יכסש כרכות כמו טורה חודת
פל כודס ומסספו כן יסספו ויכרט ויקדשו פל ככום ויש תקוה לאחרייתך פס"ה (ירמי' ל"ח)
ישבו בניס . ישראל שנקראו בניס למקוס סנא' בניס סהס לה' סלכוכס (דברים י"ד) כצאתך
להבריל ישאו כום רויה (חלים כ"ג) ר"ל ככלת כסנת יכלו טס ומצוס ככללה ורון לסן
כס קרוא ברון (ישעי' נ"ח) ללחודך בנין אהרן בשיר יקראו . ישראל מלחיס כסנת כסריס
ומזכירים סלוי' הכיח סהוא מרע סכרן כי ססוס וס סלוי' ומניט כססמת כדכ ולכיסו כס סוד ססוס
כסספ ככרנ לומר נמלח סהוא כס של סכרן כנין לסן ונין וככד (ישעי' י"ד) ככבוד מלכים וסי'

וכסנת

דנה"ה

דחם שלש . שתי סספסת מקוס יחד סר כלות מסס חופיר . יוצלו בלי מצרים . ילל וכל
פגריס כל"ל . ברכות . כ"ח רי"ס יק סחיוח כר הל ס' סרדכי כר ילחק חוק . יעבה . ספס כל"ל .
כשיר ורון . כס"ו רחשונכ כקפ"ן . ללחודך . כחי"ו בנירי וכך' כס"ח .

כסססת

והפצת נ"כ נקראת כלה מלכתא. הפחוח והסגנים עש"כ פסוח ובגנים (ירמ' מ"א) ושניהם לשון שרים. יצו הסרו פס"ה יומם יטה ה' הסרו וגו' (תהלי' ס"ב) ליום על מקומם על כחזק. ינצחו יומרו זכב השב. בכל מיני זכר. יורה בזה כשיטה ה' מסרו שיבנה בית המקדש או הגוים יומרו על הדוק אמור שיר ליום השבת בכל מיני ומידת עלי עולה אשר כפולה וכו'. כלים יומרו שיר על הפולה אשר כפולה

כיום השבת כי בכל יום היו מקריבים כבש אחד בניקר והיום השבת שני כבשים למוספים באהבת יום ה"ל שהוא בלילה היום שהוא מקודש. עם נצור באישון ישראל הגר הם גללים בלשון בת עין. באישון בת עין נשכר עש"ה שפרטי בלשון בת עין (ההלי' י"ו) ופי' כד"ק כמו ששומר האדם לישון בת עין והוא השומר בתמי המלך יקרא לישון לפי שרא' בו זירת ליש. המלכה השבת הנקראת כלה מלכתא כנהה אפים שמכרכים על לחם משנה. הליכה אלפים אמה ארכה כי תחום שבת הוא אלפים אמה. חי וקוף כך. כפומר ההפלה כמד הגמי

מַלְכִּים וְכָל פְּלָכִים לְלוֹתָם. הַפְּחוּת וְהַסְגָּנִים. בְּשִׁבְחוֹת וּבְרִנָּה. בְּכָל עֵת צִאתָם: יִצּוּ הַסְדּוֹ קְרוֹשׁ יַעֲקֹב לַיִל וַיִּזְמַם. וְאִזּוֹ לְיוֹם עַל מְקוֹמָם. יִנְצְחוּ שִׁיר אֲשֶׁר זָמַם. בְּכָל מִינֵי זִמְרָה: עַל־י עוֹלָה אֲשֶׁר כְּפוּלָה. בְּיוֹם שִׁבְתָּ. בְּאַהֲבַת יוֹם בְּרוֹב הַבַּת. עִם נְצוֹר כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַיִן נִשְׁמָר: מִי יִפְאֵר גְּדֹל פְּאֵר הַמְּלָכָה. מְנַתְּהָ אִפְיָם. הַלִּיכָתָה אֶלְפִים אֲמָה אֲרָכָה: חַי וְקוֹף מֶךְ. בְּקוֹרְאֵי שִׁמְךָ. שְׁמַע עֲדִיּוֹן. וְאַל תִּחְרַשׁ קֶרֶשׁ וְאֲבִיּוֹן. וְקַבֵּל נֵיב וְגַם הַגִּיּוֹן. דְּבָבוּ נִשְׁפָּל: מְזוֹן אֲרוֹתָה לְיוֹם מְנוּחָה. בְּעֵת יַחְמֵר. יַחַן בְּפֶת דָּג

ובשר

בהפחוח יתן לו לרכי שבת השי"ת שהוא חי וקיים וקוף בפני שנקרא מך שנה' ואם מך הוא מערכך (ויקרא כ"ז) שמע עליון ואל תחרש וכו' הקב"ה שהוא עליון על כל הארץ ואל יחדש לחלל רש ואתיון וקבל ניב לבן דיבור כמו כורא ריב שפחים (ישעי' כ"ז) וגם הגיון לבבו דבשפל. וגם מהשבות לבבו הנשפל תקבל יהוא עש"ה והגיון לני לפטיך (תהלים י"ט) מזון ארוכה. לשון ששודם בכו ולדוהחו ארוחת תמיד (מלכים ב' כ"ה) פוב ארוחת ירק (משלי ע"ו) יתן בפת דג ובשר

וישכ

הגה"ה

דפחוח. כפ"ח כפחח. וכרננים מלאפ"ס ויא"ו מקום שו"א כאשר ידעת. יצו הסרו קרוש יעקב. ח"ד נד"י של ילו וחי"ת הסרו וקו"ף קדוש הן אוחיות ילחק של הסי' מרדכי כר ילחק. ברב חבת. וכרוב חנה כל"ל. עם נצור. הנו"ן כקמ"ן והגד"י במלאפ"ס ויהפ"נ. חי וקוף כך. חי"ת חי וי"ן קו"ף וקוף הן אוחיות חזק. בקוראי שפך בקוראו כול"ל כל"ל. לרש ואביון. למ"ד נש"ס תב הגיון ה"א כסגול וג' הגיון כש"ס ויהפ"נ. מזון ארוחה שמי הטשת פקוס יתד אשכ כלית מעס מוזיר. בעת. ה"כ כש"א:

אשרי

משה זמירות ליל שבת יחדת כו נא

ישב כבר בלי מחסור. לחמו ובמל. להם משנה יום שביעי לתמו יהי וכל כיום בשבת למחש
פשוט שקצתו ממנה רבינו שהי' רחמי אמתם במדבר שנזכרו חכלו ישראל את המן ברחת דגן שמים.
פול המן. בתה. לחם יומים איש תחתיו שבו כמו שמשו ממנה רבינו שיתן המקום למס ימים
כיום השני ולא יתנו אים תחתיו כיום השבת והוא עש"ה רלו כי ה' נתן לכם השבת מל קן הוא סגן
למס כיום השני למס יומים

ובְּשֶׁשֶׁת יָמִים יִשְׁבֶּה בְּשֶׁשֶׁת יָמִים בְּלִי מַחְסָר. לְחָמוּ
בְּכַפֹּרֶת יוֹם שְׁבִיעִי בְּמִדְוָעִי. אִישׁ קָשְׁבוֹ
בְּרִדָת דִּגְן שָׁמַיִם. בְּתַת לָחֶם יוֹמִים.
אִישׁ תַּתְּתִיו שָׁבוּ :

גם אים תחתיו (שעות
פ"ז) קן יוכל לפני לתמו.
יום שבת קודש הוא
אשרי האיש
שומרהו. פש"ה ושמתם
את השבת כי קודש הוא
(פסחת ל"ח) ומה שנאמר
כ"י הוא בלשון נקבה וכלן
שומר הוא כול"ל לפי
שכחתי אתר של השבת
שכחתי לכן נקבה וכלן
שומר של כיום שחל לכן
וכי כולו כדומין כזה
פסחים. ועל יין וברכה
לקדש כי השבת כמ"ס
חלל וכד את יום השבת
וכדו מל יין האל
ישום אל לבו כי אל
ילמד על שאלות

זה הזמר שם מתנחל חתם בראשי המרווח יהונתן חוקי).
יום שַׁבַּת קָדֵשׁ הוּא. אֲשֶׁר־י הָאִישׁ
שׁוֹמְרֵהוּ. וְעַל הַיַּיִן זָכְרֵהוּ. וְאֵל יֵשִׁים
אֵל לָבוֹ. הַבָּיִם רַק וְאִין בּוֹ. יִשְׁמַח
וְיִרְנֶה. וְאִם לֹא. הַצֹּר יִפְרַע אֶת
חֻבּוֹ : הַבָּשָׂר יִין וְדָגִים. וְאֵל יִחַר
בְּתַעֲבוּגִים. וְאִם שֶׁלֶשׁ אֱלֹהִים לְפָנָיו
צָנִים. זֶה יִהְיֶה שְׁכָרוֹ.

לכבוד שבת וריקן את טיט ואין בו ממון רק ישמח וירצה במה שהלוי לנכד שבת וירח יטב
כמו למען פסח סוכה (דברים כ"ט) חגם לוח לכבוד שבת הצור כו' במקום שהוא חג סוכה ככל ישר
את שם כדל"י (בגילה פ"ז) ספר הקב"ה לישראל בני לוח עלי וקדשו קדושת היום והלמנו כי ואם
פירש. ואם שלש אלה ר"ל בגר יין חננים והוא פש"ה ואם שלש אלה לא ישמש לה (שמות
כ"ח)

הנה"ה
אשרי האיש. שתי תנועות מקום יחד ושומר
שכחתי על שכחתי הוא אשר באים ויבטי' ועל היין
ל"ל יין ויבטי' ואין בו ואם אין בו כל'ל. ישמח
וירצה. שתי תנועות מקום יחד יין ודגים שתי
תנועות מקום יחד ואל יחטר ג"ל אל יחטר. ואם
שלש אלה. אם שלש אלה כל'ל וכלו שתי תנועות
מקום יחד ושומר ששכחתי הלמנויות הוא ואם
שלש אל שמיט אל מקום אלה כמו כי כל השמיט
כאל (ויקרא י"ח) ולא יבטי'. לשבין צנים. האגים כל'ל כי הם לי לבית למדוי שילל לכל הלמנויות שכחתי
שכחתי ושומר מע"ס וגם שבקל יע"ל. גת ירצה שכחתי. זה יח' שכח כל'ל ולא יבטי'.

פרד שישג ב ומידות ליל שבת סנה זרחה

יחסי חנה דג. פכסר בני' ס"ס ס"ח ס"ז
תמצתה וכו' וכו' תמן זה ס"פ. וס"י כמפריש
דכסא ס"ס ס"ו יספ פוקר סכא דס"י כסכא
(ק"י) ופריסת למת רכס דכ' כמד' ס' כס"ס

כ"ס) ביקרז ניקר כסכא. יספ חנה ס' כסכ
יח' שזסה כסו יספ ססס דניס דח' כגמ' (סכס
ק"י) ססס ססס ככ"ס דג כס"ס לסת סכס
סכס פסן יספ כי כסכא ס"ל לט סל יספ כוקר
סכס דדג"ל לקסס וקריפ"י

ומצא ט סרגליות
ותכרו עג' סליות סל דגרי
זהב פ"ס חתולת כמסכס
כאריכות. חסם סלחן
כרת שרד. ער סס
תג"ס ר' יספ כר יחודס
סומר סני מלכיס סלחן
ט לודס כפ"ס מנס
סכסס סל כ"ס חסל סר
חלק וסלסן שרד חסס
פולסס לכסר סכס סל סלסר
סוכ חסר יס רחן סכס
לסכס ססרת כן וס
לסלס גמול ס"ס' זס וס
סרד. כדוסן סול וסל
סלסס כסו כ"ס דוסן
ללדסס (חכ"ו פ"ג) שכו
יעלח כסוכ שסן ס"י
כמד' וסכס כרס"י סל

אשר תפץ ביקרו. יוספ
חנה דג. ומצא סרגליות
בבשרו. ואם שלחן פדת
שרד. ומלאך אל יענה
ברוך. זה יהיה זמן ארון.
ואויביו יהיו כדסן.
ומלאך רע יענה אמן.
בעל פרוס יספר שכחו.
שמו יעלה כפסוב שסן.
נשים נרות תרדיקנה.
וחק נרות תחזיקנה.
והחלות תסיקנה. יגן
בערן

דחסי סכס חסס
כדס חסס סול. חס
סלחן כרת שרד
וסלסר אל יענח כרד
ס"ס כמסכס סכ"ל ז"ל
ססס לכמקדוסן לקל
סל כסכס כסו יס לפי
סכסכר דק ססס כס"ס
ס"י ח"י כמד' סכס
גדס סכס חול סלסס
ססס ססלס ל"ל ו"י
ס"ס ססס סל סרדן
תלססס חול סכס
סול כ"ס כסכס חסס
כוכ סכס סרס סלג
זסג ס"ס סקד"סן חס
חסם סלחן כרת שרד
סל וסלסן סל סכס
סכר יענח כרד וס"ס
כסס סלסס חסכס

יהיו כדוסן, וסלסן רע סול סלסס יענח אמן
כפ"כ סכר סרסס סל מלחן זק נשים נרות
תרדיקנה וס' כסס כד"ס ככ"ר סרס סרססן
כד סל סלס ס"י סלסס כן סל סכסס חס
ככס לסיכך סססר ס מלח חר סל סכס. חוס
נרות תחזיקנה. סס סקלכס ככר"י כסס סססס
סל כסס לכודסג סל וסל סל כה וסכס פ"כ לריסס
לספ כסכ"ס סק נרות ככס סקוד כסס.
זסלחן תחזיקנה פ"ס סלכרס חלח סל סלס
סלס"ר

ס' סוכ סס מססן כסוכ (קכ"ל ר') ססן סוכ
יכר לססס כסכס כססן כסוכ כ"כר חו"י
סס סוכ סלס לכסלס סססר חסלל סס
ל"ל ססו יסל סססן סוכ וסל דלסר
ססכ ססן כר"י לססס סרו יסס יעלח לס
סכ"ס חסלס. נשים נרות תרדיקנה ס"י
(כסגת ל"ס) סל סלס פכ"ס כ"ס מוסס
כסס לירסן סל סלסן וס"ס ככרס וכסלס
וככרלכר ככר. ל"ל נשים נרות וס". תחזיקנה
תגל"ח

הסרסס

תגל"ח

יחסי חנה דג. סחי חססס סקס יח. וסכס ח"י מלסס"ס מוקס ס"ס סרגליות סחי חססס סקס
יח. וס"ס"י יחז כדוסן ככ"ל יענח אמן סחי חססס מוקס יח וסללו סכסכר סד כנה סקס
סל כסכר ססלס כנה כומר סחי חססס סקס יח ככ"ס שסן ל"ל סקוכ ח"י ככ"י נשים
נרות תרדיקנה ככ"ל כ"י כסס וס"י כסכל וס"י כסן וסל"ס וס"י ככ"י נשים
חכל לס ידל"ק כי ידל"ק סול סכר לנסכר"ס חל"ק"ס סול סכר לנסכר"ס כסו חל"ק"ס חסללס
סל כרס"ס (ססס ס') חסללס כל כג"ס חס"י (סס ס") כל ח"ל כן סכ"ס לנסכר"ס ל"ל וס"י
ככ"י. תחזיקנה ככ"ל חל ס"י.

מסכת יוה"ק ומירוח ליל שבת פירוש שו"ת כח 55

והשבת. ולנו בו נתן תורה (ס"ד דף ס"ז) וכו' ש
בשבת נהגו לישראל כי ככל זכור להם יום השבת
לקדש וכו' כהם וילמד מהם אל כהם זכור להם יום
הקדש וכו' לוי' ולנו כי בשבת נתן תורה. קרא

שאלה"ד תורה כלה. אוי קרובה לידתו. מדברי
מזיל בשבת לוי'. חנו-שבת ושבת לאל אשר
שבת ברא. כי בשבת נתן בשבת ושבת לוי'
כחול כהנים למצוה כמבואר לעיל במאמר שפירוש
והזכרון המה מפידים.

למשה כחננה בבית
נגי' וזו שבתה (שוד
ס"ד דף י') תחיל לדעת כי
לוי' כי מקדישם שבת
סג"ס למטה מהנה שוכה
יה לי בבית נגי' תחת
שמה ולוי' מבקש ליתנה
לישראל לך וסודיים. לוי'
קרא למטה ולמד מהם
שבת יה לי ובבית נגי' יה
שבתה וכו' נגי' לשון שבת'
כמו נגי' שבת' (אמר
ג') לך יצאתה. שש"ס כי
לך יצאתה (ירמ' י') וכו'
לשון שבת. תנה לעדת כי
בבית ישראל שבת' כהן פי
שבת שבת יעקב (במדבר
ל"ג) ברכו וקדשו במן
לוי' במד' כהנים ויבדק
ויקדש ברכו נתן שבת
ישנה כהנה שבת' ל'
וכע"ס כי שבתים וקדשו
במן שבת ירד כי כל שיקר

**בְּעֵדֶן זְכוֹתֶיךָ. יוֹם בָּא עַתָּה
לְדַתְךָ. וְאִם לֹא עָבְרוּ
וְנִקְדְּדוּ. אֲנִי קְרוֹבָה לְדַתְךָ:
הֲבֵנוּ שֶׁבַת וְשִׁירָה. לְאֵל אֲשֶׁר שֶׁבַת
בְּרָא. וְלָנוּ בּוֹ. נָתַן תּוֹרָה. קָרָא לְמִשְׁה
מִתְנָה. בְּבֵית נְגִי' הִיא מְסֻנָּה. לָךְ
יָאֲתָה וְקָח אֹתָה. תְּנֶה לְעֵדֶת מִי
מִנָּה: נֶפֶשׁ כִּי נֶאֱמָרָה. בָּא שֶׁבַת
בָּא מְנַחֵה. גִּיד וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. בְּרָכוּ
וְקִדְּשׁוּ בְּמִן. מִלְּרֵדֶת לְעַם לֹא אֱלֹמֵן.
וְהַשְׁבֵּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבָת. בְּפִסְתָּ בְּרֵ אֲשֶׁר
מִמֵּן: תְּקוּתִיהָ בְּמִרָה. נִצְטוּן בְּאִזְהָרָה.
כְּתוּרִים בְּשִׁעָרָה. תְּלוּיִם הַלְכוּתִיהָ.
שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ. יִתְחַלְּצוּ לְיוֹם שֶׁבַת**

בפיסת בר אשר שבת
בכ"ד סי"ט ר"י אמר
ברוך נתן וקדש נתן שבת
יד

בפיסת בר אשר שבת
בכ"ד סי"ט ר"י אמר
ברוך נתן וקדש נתן שבת
יד

נו"ל כרס וקדשו נתן וכו' לעם לא אלמן ישראל סג"סו עם לא אלמן שבת' כי לא אלמן ישראל (ירמ' כ"ט)
נפש משיבת. שבת פשינת נפש. בפיסת בר שבת יה פישת בר כהן. (סג"ס פ"ג) וכו' עם יד
אל דמן. אשר שבת. ר"ל סג"ס שבת למטה כהן שבת בר שבת כהן כהן שבת ולא יד
כי כל שיקר. הקות' במרה נצטו באזהרה דכתיב עם שם לו סג"ס ונפשו וכדכתיב ונפשו
כתיב כהן טך כ' אלכך ולמד ר' יהודה כהן טך כהן (שבת פ"ג ופסוקין ל"ג) כהן
בשערה האלים כהנים וכו' רש"י כהנים האלים כהנים חלש. ליום שבת. הוא כהן

הגה"ה

מן בשעך כג"ל ולא נפדו כי כתיב הוא לנקמה. חנו שבת ושבת גם שבת כג"ל ולו יסג"ס
כאל כהן כה"ה. שבת ברא. שבת כהן כג"ל. לך יצאתה האל"ף כהן קמ"ן ניל וששון
וששחה. וגם שבתה כג"ל ויהי"נ. ברכו וקדשו במן. וקדשו נתן כג"ל ויהי"נ. מלודת לעם
לא אלמן. כרת כג"ל ויהי"נ. הקותיה במרה חקוה ה כהן כג"ל. כהן כהן כהן. וככ"ל כה"ס
וכה"ס רש"י כהן וכו' כהן. במרה. כהן כג"ל חלשים האל"ף ה לכה"ס כג"ל שבת

פרושי שישנים זמירות ליל שבת ספח יהודה

ידו כל פיקור. תשיב למין אשר שואל.
 נבדל ש"ס פורטופוסס הרשע אל לר"ע מה
 היום מיומים השיב לו ר"ע נבר ממכסין (הוא)
 בגלילת סידית בעליתה בין נכרי גון ותולא
 למסלם מן קאליקס לא
 רשק מן מדינת לאמיק
 אפר שס פדבר חנבר)
 חיסם שפסקר חכמים כל
 יתום בעסס ונשנת הוא
 נם א"ל לטב חתה
 שוחב א"ל כרי סמטלה
 אפ סמס בוכוז יזכיה
 סכסכת חיס שלה וכן
 סיתס סססדדק ונפליות
 ססכס לבסון סכריסג"ן
 אפ ססס ו"ל לא סמסין
 לכל דבר סל פל סמיות
 נסר סמסין ססססין
 סמון ח"ס' לדברי ס"ל.
 ק"ל קלות יחלון.
 וס' סססס סס סס
 ססס סססל ססר בין
 סססס סס לכן סססרי
 סלס כ" ידס סל
 ססס ססססס ילון
 סל ססס לכל וסרביס
 לסון ססססס ססססס

שַׁבַּת בְּצַבְאוֹתֶיהָ : זֶה
הָאוֹת אֲשֶׁר שָׁם אֵל .
בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל .
וּבְשָׁבִיעֵי אֲשֶׁר הָאֵל .
סַמְבַּטְיוֹן הַנְּזָר שְׁבַבְל
יוֹם רֵץ וְנִמְתֵּר . יוֹכִיחַ בּוֹ
מָנוּחַ . תְּשִׁיב לְמִין אֲשֶׁר
שׂוֹאֵל : קוֹלֵי קוֹלוֹת
יַחְדָּלוּן . בְּעֵת שִׁירֵי יַגְדָּלוֹן
כִּי כַפַּל הֵם יַזְלוּן . וְאֵל
יִסְיֵנוּ גְבוּלֵי . בְּאַרְחַ שִׁיר
גַּפְלֵי חֲבָלֵי . הַתְּקוּשָׁשׁוּ
וְאֵל תִּשְׁמָשׁוּ בְּנֵזֶר שִׁיר
שְׁפָרָה לִי : הַתְּקוּשָׁשׁוּ

כמ"ס ח"ל. בצבאותיה כומי' כסו כי פלסס
 נכסב (ישעי' ח') וסי' לזס סיס' כל סנת כומי'.
 זה דעות פסי' כיוי וכין בני ישראל חס סל
 לסלס (סססס ל"ס) אשר דסל ססר ססן סס
 וסל ססס לסנת סל
 סלס (סס ס') ו"ל סססס
 סל סס כין סקביס
 וכין ישראל ד"ס' ססרי
 דכ"ר סס"ס ססנת סיס
 סיסס ס"ר סיס ס"ס
 ססס סססלס סלן
 וססססס ססר יססין
 וסססין זס סס זס וסי ססל
 וסססס ססס כ"ס ססס
 סיס סיס סיס סיס כן סססס
 סל סס כין סקביס וכין
 יס"ל סס' כיוי וכין סס
 יס"ל סס לסל לסל וסי
 ססססין ססס ססל סס
 כן וססר יזכיס סססס יסס
 ססס ססרי ס יסס סס
 תשיב לסין אשר שואל
 כ"דס סססס' דסססססס'
 ס"ס ססל סס ר"ס סס
 סס ססס ססרי ס יסס
 לו נבר ססססין יזכיס .
 וססר וססר . קו"ל

קלות יחלון מלס"ס ססלס יסלסן (סססס י"ס)
 ססס סססס ס"ס ססס וססר ק"ל קלסס יסלסן
 ססס סרי יסלסן כלסר כלס יססס ססס סססל
 לסר . כ" ססל יסלסן סס"ס סל סל ססס (ססרי
 ל"ס) ואל יססו גבול"ל לססס סריס לסס סל
 יססו כ" סססס סיר ר"ל סלן סלס סססל סס
 לססס סריס וס"ל סססל לוס יססר סססר ס"ס .
 סל סס"ל סס"ס ססלס ססל לי כססססס (ססלס
 ססס (סס"ס' כ') וסי' סד"ק סססס ססססס
 כ" ססס ססס ססס לכן ססס וסל סססס ססס ססס
 כ" ססס ס"ל סססס ססס ססס סססס וסל סססס ססס
 סססס

לא יססו ססל סססר לססס סססל סס סן ויסר
 ססס לס ססססס סיר סל חב"ל וסן סדקין סן
 סססס וסססל ססס סססר סס ססס ס סססס
 רכ סס וכין סססרי סלס וססר סססססו קססו .
 ססססס ססס ססס לסר כסרי סססר סססס סס
 וכן ססס ססססס סססס ו"ל סססס סלס סססס
 סן סל ססססס סל כן סל סססס ססס סיר
 וססו

בצבאותיה כ' כסססס ס"ל כיוי וכין בני ישראל כ"ל ויס"ס . וס"ל סלסססס וכן סס ססס
 ס"ל וכן וסססס . בעת סרי כ"ל ולס ככ"ס וסי' כ"י כ"ל ססס יסלסן . סס יסלסן כ"ל
 ואל יססו גבול"ל יססו סל"ל כ"ל :

יה רבון עלם ועלמיה. גם יה הוא ארון נלח
בגלח מחלק ונטל כי ביה' לר עולמים
כדלפיק כל החלח. אנת הוא מלכא מלך
מלכיא. אנה הוא מלך המלכים עובר גבורתך

וחבוריא. ששה גבורות
ונסלוח שפיר קדמך
לדחיא. נחם וילס להגיד
כח' ועוזו ונסלוחתו.
שבחין אמר צפרא
ודמשא. טקד וערכ
לסוד לו לומר שבחין לך
אלהא קדישא די ברא
כל נפשא. אשר טר
כל כנסתו ה"כ פירן
קדישן וכני אנשא יח
די ועפי שמיא פוח
סודו ועף בשמים:
רביבין עובדך והקיפת.
ר"ל בקב"ט הוא הסיכה
חלוקה וחלוקה לכל
כפופים כסוקים. סבך
רשיא מסיל נחיס
חקיף כפיטין מסמיד
חוקף לפנים כי הפנתו
פחפס על הפלים
לוקס שלט בקמה
וקסס ר"ל ינלם וינלם.
לו ידה גבר שגין
אלפין חסי' ה' כלדס סי
פנת חלסי' טנה לא ייעול
גבורתך ברושבייא
לא ינעם לספר מקנת נלך
פ"ד אמרס ול (כרסות
ל"ג כ') לא אמר ירמיה
סל הגדול הגבר וחסדו
כי אמר גיט מרקדן

כסבלו חי' מרחותיו חי' נסלוחתו פד שבו חסי
כנה"ג חמח הן הן נורמותיו סן הן נורמותיו
וע"ו החלל החמבר כיון שהיכלת כידך אלחש
די ליה יקר ורבותא הקב"ה אשר לו המלכות

והתפלתו ובגולה פרוק
ית ענך ספוס אריותו
שהס מתנברי' עליט כלרתי'
לפרוף לוחס ואפיק
ית עמך סגו גלותו
וכולל חת ישראל מהגלות
ועמך די בחרת סבל
אומיא ה"כ עמך ישראל
אשר כחרת לוחס סכל
חלומח. לסקדשך תוב
ולקורש קודשין שג
לפקדשך אשר חסכז
שכינתך כקדש הקדשים
אתר די בית יחרון
רוחין ונפשין פקס אשר
ט יחלסו כנסס וכרס.
ויזרחן לך שידין
ורחשין מלשון רמס לבי
פ"ד (חלסס מ"ס)
בידושל' קרת' רשופרי'
כחפלת כפיר יחגלים:
לחוס כמה רכרבין
וחפסכו כמה חקיסין
מלכות' מלס' סל' ושלססי'
פס דר ודר פ' כססהדרין סי'
חלק כסס' סססיל נטכדנלך
אדסס חת חגיל סיסל
ועגריה פ"ס וחמר לחוס
וכו' ר"ל לחוח ומסמריש
סל הקב"ה סס חקיסין
לס לחוח שלי וסלפוניס
פס דר ודר:

גם זה סימני ישראל וסדין מסיל מלשי סגרות יס.
שנחן. רסדין. אלסס. לפקדשך.

יה רבון עלם ועלמיה.
אנת הוא מלכא מלך
מלכיא. עובר גבורתך
ותמהיא. שפר קדמך
קדחיא: יה רבון

שבחין אמר צפרא
ודמשא. לך אלהא
קדישא. די ברא כל
נפשא. עירין קדישין ובני
אנשא. חיות ברא ועופי
שמיא: יה רבון

רברבין עובדך ותקיפין.
מביך רמיה ונקיף
כפיפין. לו יחיה גבר שגין
אלפין. לא ייעול גבורתך
בחושבניא: יה רבון

א ל ה א ד י ל ה י ק ר
ורבותא. פרוק ית
ענך ספוס אריותא. ואפיק
ית עמך סגו גלותא. עמך
די בחרת מבר אפיא: יה

לסקדשך תוב ולקדש קודשין. אתר די בה
ידין רוחין ונפשין. ויזרחן לך שירין ורחשין
בידושלם קרתא דשופריא: יה רבון

וְשֵׁם נְשִׂיר שִׂיר חֲדָשׁ . וּבְרִנָּה נִעְלָה .
דְּרַחֲמֵן הַזְּקֻקָּשׁ . יִתְבַּרַּךְ וַיִּתְעַדָּה . עַל
בּוֹם יַיִן מְלֵא . כְּבִרְכַּת יְיָ : אֲדָ

ספרים כפי ש' מלא ליה
כספס ולדקס (יחסי ל'ג)
ושי כרד'ק מלא ליה כאלל
ספרים כספס ולדקס
ועם נשיר שיר חדש

כפי ש' מירח' שיר חדש (חכמים ל') ורחמון ובקדשיתבד ויתעלה על בום יין מלא כ"ף וז"ל ספ"ך
נישקרו יחד מלא לפי סבבום של נרכס ל'ך להיות מלא כמו חבט כולל כבדנת ה' (דברים ע"ז):

עם זה כספס ל'סן ל'ר'ס ספן .

יִסֵּם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אֹרֶה וְשִׁמְחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה : צִוִּית
פְּקוּדִים בְּמַעֲמַד הַר סִינַי . שֶׁבֶת זְמוּעָרִים לְשִׁמּוֹר
בְּכָל שָׁנָי . לְעֶרְוֶךְ לְפָנַי מִשְׁאֵת וְאַרְוָהָ . שֶׁבֶת מְנוּחָה :
חֲמִדָּת הַלְּבָבוֹת לְאוֹמָה שְׁבוּרָה . לְנַפְשׁוֹת נְכֹאבוֹת
נִשְׁמָה יִתִּירָה . לְנַפְשׁ מְצִירָה יִסִּיר אֲנָחָה . שֶׁבֶת
מְנוּחָה : יוֹם זֶה : קִדְשָׁת בְּרַכָּת אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים .
בְּשֵׁשֶׁת כְּלִית מְלֵאכֶת עוֹלָמִים . בּוֹ מְצִאוּ עֲנוּמִים
הַשִּׁקְט וּבִמְחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה : יוֹם זֶה : לְאִיסוֹר מְלֵאכָה
צִוִּיתָנוּ נוֹרָא . אֲזָכָה הוֹד מְלוֹכָה . אִם שֶׁבֶת אֲשִׁמּוּרָה .
אֲבָרִיב שִׁי לְמוֹרָא . מְנַחֵה מְרַקְחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה :
יוֹם זֶה : חֲדָשׁ מְקַדְשֵׁינוּ וְזָכָרָה נְתַרְפֶּת . מוֹבְקָה מוֹשִׁיעֵנו .
תְּנֶה לְנַעֲצָבוֹת . בְּשֶׁבֶת יוֹשְׁבֵת בּוֹמֵר וּשְׁבָחָה . שֶׁבֶת
מְנוּחָה : יוֹם זֶה :

וה' ליהבם מבן עזראו וזמנום שמו בראשי היחזקאל ונודע כי תחת"ס שיכת מאד חסר
ותה כסוכא בספר השם והשולש סבבו אשר כתב הנבונה וקנו והת"ס וז"ל חלל כולל
ש"ק כבדו לכבוד ש"ר קאמיטל אשת וז"ל וז"ל נפשו אשר כתב מבן עזרא ולא
חלת והחלית מאד בשבתו הש"ר סוכאב"ע שז"ה עמוק בכבלת ועבלים וזה הקדוש שז"ה
עליו כאשר חיבד עכ"ל

צְמִיחָת נַפְשִׁי לְאַהֲדִים לְאֵל הָיָה . לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ לְאֵל הָיָה :
אֵל אֲדָד בְּרִאגִי . וְאָמַר הָיָה אֲנִי . כִּי לֹא יִרְאֵנִי . הַאֲנִים הָיָה :
כָּרָא כֹל בְּחֻכְמָה . כְּעֵצָה וּבְכֻסָּפָה . כְּאֵד נִעְלָמָה . מְשִׁיעֵנִי כָּל הָיָה :
רַם עַל כָּל כְּבוֹד . כָּל פֶּה יִזְעַה הוֹד . בְּרַחֲ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל הָיָה :
תְּבַדִּיל גִּינֵי תָם . תְּקִים לְהוֹרֹתָם . אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הַאֲדָם הָיָה :
כִּי זֶה יִצְטַדֵּק . נִשְׁלַח לְאֲבָק בֶּק . אֲמַת כִּי לֹא יִצְדַּק . לְפָנֶיךָ כָּל הָיָה :
כָּלֵב יַד תְּשׁוּב . כְּרִמּוֹת נִסַּת עֲלֵשׁוֹב . וְאִיִּכְבֶּה יִשׁוּב תְּבַשֵּׁר תְּנִי :
נְמוּתִים

זמירות ליל שבת

גִּמְלוֹתֵינוּ אִם אָבוֹ, וּמִדְרָכָם שָׁבוּ מָרָם יִשְׁכְּבוּ, בְּיַת מִעוֹד לְקַל הוּא : לֹא
 עַל כֵּן אֶתְנָה, כִּי פֶה תִּפְתָּח, פֹּתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל הוּא : לֹא
 זָכוֹר אֶתְבַּת קְדוּשֵׁים, וְהַחַיִּיה נְרָדְמִים, וְקָרַב הַיָּמִים, אֲשֶׁר בֵּן יֵשׁי הוּא : לֹא
 רָאָה לְנִבְרַת אֲמֵת, שֶׁפָּחַת נֹאמָת, לֹא כִי בָּנָה הַמֵּת וּבְנֵי הַחַי : לֹא
 אֶפְקֹד עַל אֲפִי, וְאֶפְרוֹשׁ לָךְ כַּפִּי, עַת אֶפְתַּח פִּי בְּנִשְׁמַת כִּי הוּא : לֹא

וזכר לשבת סודב הק' ר' אהרן הגדול זאוקל מקארלין.

יֵה אֶתְנָה נִשְׁמַת שְׁבַת בְּמִתְאֲמַת וּמִתְאֲמַת בְּמִתְלַתָּה, קְשׁוּף נִשְׁמַת יְדָאָה לְעַם קִבְלָשׁ
 רְצוּנָה, בְּרִשְׁמ בְּקִדּוּשֵׁת הַשְּׁבַת הַמִּתְאֲמַת בְּתוֹרָה, פִּתַּח לָהֶם נִשְׁמַת
 וְרָצוֹן לְפָתוּח שְׁעָרֵי רְצוּנָה : יֵה אֶתְנָה וְרֵי
 בְּיַת הַחַי שְׁאֵר שׁוֹבְרֵי וּקְצָפִים שְׁבַת גְּרִשָׁה, כִּסּוּ אֶתְנָה בְּשִׁרְתוֹ עַל אֲפִיבֵי קִים בֵּן גַּמְשֵׁם
 הַשְּׁרִתוֹ לְקַבֵּל נִשְׁמַת שְׁבַת בְּמִתְאֲמַת בְּשֵׁם גְּרִשָׁה, הַחַי קִיבְרֵי לְקִדּוּשׁ
 סוֹן הַשְּׁבַת לְכַלְתֵּי הַחַיִּיה סְגוּר סְגוּר שְׁשָׁה יָמִים בְּמִקְבָּלִים קְדוּשָׁה סְשִׁבַת גְּרִשָׁה, וְסִבְרֵי
 לָהֶם בְּאֵמֶת וּבְאִשְׁוֹתָה לְעִבְרָה : יֵה אֶתְנָה וְרֵי
 וְרֵי רְחִיבֵי סְתַמְלָלִים עַל סְדוּקִיה, נִיחָה כְּחִסִּיה סְתַמְלָלִים עַל עַם גְּרִשָׁה, לְהַשְׁמַת
 זְמַר כְּתוּבָה סְגוּר הַיּוֹמָה סְעִרָה, לְעִשָׂר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּהַשְׁמַת
 הַשְּׁמַתִּים אֶתְנָה בְּיָוִם שְׁבַת עִי שְׁבַת גְּרִשָׁה, בְּלִ שְׁשָׁה יָמִים לְהַחַיִּים גְּמִלָה יַעֲקֹב
 בְּיַתְנָה : יֵה אֶתְנָה וְרֵי
 הַשְּׁבַת נִשְׁמַת הַשְּׁמַת וְהַשְּׁבַת עוֹנֵג הַחַיִּיה וְעַתָּה הַשְּׁמַת לְהַשְׁמַת בְּאִשְׁוֹתָה וּבְיַתְנָה
 שְׁבַת סְדוּשׁ גְּמִשׁ חוֹלַת אֶתְנָה, שְׁבַת קִדְשׁ נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל בְּעַל
 קְנִסִּיה יְחִיִּיו, יִתְנָן סְדוּשׁ בְּיַתְנָה : יֵה אֶתְנָה וְרֵי

שִׁמְעוּ עַתְמֵם סְסוּדִים סְמִיחִים בְּלִיל סִיךְ כְּסוּר לְאֵל אֶתְנָה שְׁבַת, כִּי כִּי מְרַשֵׁם עַם סְמִיחֵם בְּסוּדוֹ ר' סִיךְ
 הַחַי כִּי סְסוּדִים סוּר לְכָל כְּדִי וּבְלִיל שְׁבַת יֵשׁ סְסוּדִים עַל כִּסּוּ סוּדוֹ וְקִדְשׁ עַם כִּסּוּ וּבְיַתְנָה לְמִי סוּד
 סְסוּדוֹ וְסִיבֵי לֹא עַל שְׁבַת וּבְיַתְנָה כִּי עַתְמֵם וְעַתְמֵם (שִׁירֵם לֹא עַל שְׁבַת) עוֹמֵר סוּר לְיוֹם סְשִׁבַת עַל סְסוּדוֹ וְרֵי
 לִי סְסוּדוֹ עוֹמֵר סוּר וְלִי חֵן עַתְמֵם סוּר כִּי סְסוּדוֹ עַל שְׁבַת עוֹמֵר סוּר לְיוֹם סְשִׁבַת עַל סְסוּדוֹ וְרֵי
 סְסוּדוֹ וְעוֹמֵר סוּר לְסוּדוֹ לִי וְעַם כִּסּוּ וְעַתְמֵם וְעַתְמֵם (לְעַתְמֵם עֲלוּן) חוֹס סוּר וְעַם עַל יוֹם סְשִׁבַת עוֹמֵר
 סְסוּדוֹ עוֹמֵר לִי סְסוּדֵם וְעַם סוּר וְרֵי, וְעַתְמֵם עוֹמֵר וְעַתְמֵם צְרִיקִים, וְעַם בְּיָוִם חוֹסֵי עוֹמֵר :

(*) ויחל לקח סבבי ענדשם כים רלשן לז כז סעסם כלזללים פ"י כזכ פלגס סלסן וסרעסספסד .

סנוח יעקב

יְדֵי אֶתְנָה אֶתְנָה לְנָבִי וְרֵי כְּנָא, כֹּס לְמַח ע"ס רִוֵּל מִים לְמַרְוִים עוֹבֵה כִי מִים לְמַרְוִים כְּדִי
 לְמַעַד הַחַיִּיה וְכְדִי לִיתֵן חֵן לְמַתָּל סְקָרָה עַתְמֵם וְחֵן לְרַחֵן כְּכִי וְלֹא ע"ס קְרַקֵּס כִי רֹחַם
 רַעַח חֵן עוֹרֵם לֹא ע"ס מְקוֹמֵת שְׁמַח וְסִרְתוֹ כְּדִי שֵׁן כִּי מַעַם, אֶתְנָה בְּתַחְתָּא, רִל כִּי כִּי חֵן
 חֵן מַעַם לְנוֹקֵי רֹחַם כִּי מַעַם שְׁלֵשׁ חֵן כֹּחֵן, בְּכַמָּה וְכַרְתָּא, כִי כוֹס עַל כְּדִי מְלַמְדָה לְעוֹבֵה וְלֹא
 לְרַעַח שְׁחִסֵּם מְכַל כִּי
 קוֹדֵם כְּרַסוֹר עַל כִּל סְנוּחֵם סְבַת יוֹסֵל יִדֵּי כְּסוּס לְמַרְוִים וְעַתְמֵם :
יְדֵי אֶתְנָה אֶתְנָה, לְנָבִי וְרֵי כְּנָא, לְסְמָרָה תוֹרִינָא.
דְּלִית בָּהּ סְפִשָׁא, אֶתְנָה בְּתַחְתָּא, עַל כְּפָא
דְּכַרְתָּא, לְעַלֵּת עַלְתָּא, עַתְמֵם קְרִישָׁא :
 קְרִישָׁא :

עוֹמֵר סוּר סְסוּדִים כִּי עַתְמֵם יֵשׁ עַתְמֵם כְּרַסוֹר עַל כְּפָא מְסוּס עַל כְּרַסוֹר מַעַם יִן וְקִיבֵם עַם כְּכַמָּה
 וְעַתְמֵם לְמַעַד עוֹמֵר סוּר עַתְמֵם עַל כְּפָא מְסוּס עַל כְּפָא מְסוּס עַל כְּפָא מְסוּס :
 מְסוּס